FİLİSTİN - GAZZE

LeMan

الحرية للفلسطين

ÖZEL

Ocak 2009/01 Fiyat: 1.5 TL. (KDV Dahil)

BATI ÜLKELERİ KATLİAMA DUYARSIZ!.

CAN BARSLAN

DÜNYANIN İÇİNE ZIÇANLARA KARŞI!

KAAN ERTEM

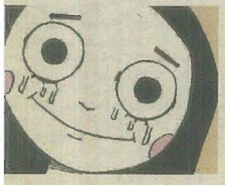

· GAZZE'NİN ÇOCUKLARI..

ABDÜL

CANLAR YANIYOR!

GÜNERİ İÇOĞLU

HAMAS

CARLOS LATUFF

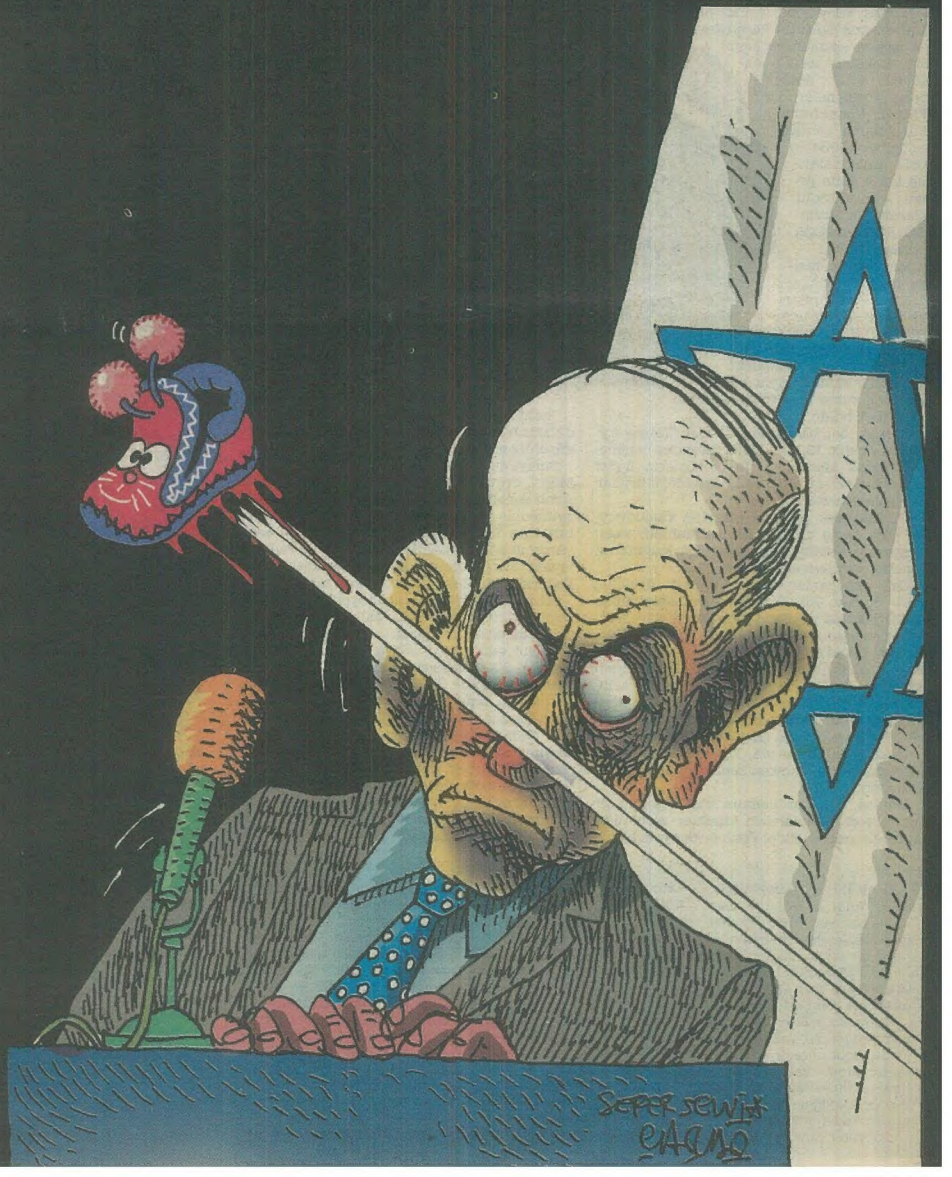

HAMAS'IN KISA TARİHÇESİ

Filistin İslami Direniş Hareketi (Hamas) Aralık 1987'de, Batı Şeria ve Gazze Şeridi'nde İsrail işgaline karşı başlatılan 'Birinci İntifada' sırasında kuruldu.

Hamas, Müslüman Kardeşler'e (İhvan) yakın bir çizgi izliyor. Hamas'ın temellerinin, 1948'de İhvan lideri Hasan el-Benna'nın işgale karşı mücadeleye katılmaları için Filistin'e gönderdiği gençler tarafından atıldığı öne sürülüyor.

Hamas, kısa vadeli hedefini İsrail'in işgal altındaki topraklardan sürülmesi nihai hedefini ise Filistin'de bir İslami devlet kurulması olarak ortaya koyuyor.

Hamas'ın silahlı kanadı İzzettin El Kassam Tugayları, İsrail askerlerini, Filistin topraklarındaki yerleşimcileri ve İsrail'deki sivilleri de hedef alan saldırılar düzenliyor.

Hamas, bir yandan da tıpkı İhvan gibi sosyal programlara ağırlık veriyor. Hastaneler ve sosyal kuruluşlar inşa ediyor. Örgütün yaygın bir hayır dağıtım/dayanışma ağı bulunuyor.

Hamas, Filistin'in İsrail'in güvenliğini koruma garantisi karşılığında işgalin aşamalı ve kısmi olarak kaldırılmasını öngören ABD destekli barış görüşmeleri ve Filistin Yönetiminin kuruluşuna olanak sağlayan 1993'teki Oslo anlaşmalarına karşı önde gelen bir muhalif olarak, ilk intifadan itibaren etkin olmaya başladı.

İsrail'in kendisine yönelik çok sayıdaki operasyonları ve Yaser Arafat liderliğindeki Filistin Ulusal Yönetimiyle çatışmasına rağmen Hamas, düzenlediği intihar saldırılarıyla kendine barış süreci üzerinde etkili bir veto gücü buldu.

Hamas, bomba yapımı uzmanı Yahya Ayyaş'ın Aralık 1995'de öldürülmesine misilleme olarak Mart 1996'da otobüslerin hedef alındığı, yaklaşık 60 İsrailinin öldüğü intihar saldırıları düzenledi.

Bu saldırılar İsrail'de yarattığı kamuoyuyla, Oslo barış anlaşmalarına muhalif, sağcı Binyamin Netanya'nun seçimleri kazanarak iktidarı almasını sağladı.

Oslo anlaşmaları sonrası süreçte özellikle ABD Başkan Bill Clinton'ın ev sahipliğinde 2000 yazında yapılan Camp David zirvesinin başarısızlığının ardından ve İsrail'de muhalefetteki Likud'un lideri aşırı sağcı Ariel Şaron'un Filistinlilerin bütün uyarılarına karşın Mescid-i Aksa'ya beraberinde 2000 civarındaki silahlı polisle giderek gövde gösterisi yapmasından sonra başlayan ikinci intifa sürecinde Hamas daha da güç kazandı.

İsrail'in saldırılarıyla, Filistin Yönetiminin altyapısı harap olurken Hamas'ın gücü ve etkisi arttı.

Hamas, İsrail ordusunun kuşattığı kentler ve mülteci kamplarında klinikler ve okullar kurarak, rakibi laik el Fetih örgütünün ağırlığındaki Filistin Yönetiminin etkisizleşmesinden ve yolsuzluk olaylarından hayal kırıklığına uğrayan Filistinlilere hizmet etti.

Hamas'ın intihar saldırıları da İslami Cihad ve El Aksa Şehitleri Tugayı örgütleri ile çok sayıda Filistinli tarafından destek görerek, kayıplarının ve Batı Şeria'da kontrol edilemeyen Yahudi yerleşim birimleri inşasının intikamının yolu olan "şehitlik" faaliyetleri olarak kabul edildi.

Filistin'in ve El Fetih'in lideri Yaser Arafat'ın 2004'te ölümünün ardından Filistin Yönetimi'nin liderliğine Mahmud Abbas geldi.

Abbas, Hamas'ın son yıllardaki silah tercihi haline gelen roket saldırılarını eleştirerek, yararsız olduğunu, İsrail'e az zarar verdiğini, aksine İsrail ordusunun ağır misillemesini provoke ettiğini kaydetti.

Filistin'in ana siyasi yapısı Filistin Kurtuluş Örgütü'nün dışında kalan Hamas, işgal altındaki topraklarda 2006'da yapılan Filistin Yönetimi genel seçimlerine katıldı ve seçimi kazandı.

İsrail'i tanıma, geçici barış anlaşmalarına uyma ve silahlı mücadeleyi bırakma çağrılarına Hamas, İsrail'in Filistin topraklarını işgalini sürdürdükçe ve Filistinlilerin ölümünden sorumlu oldukça daimi bir ateşkes imzalamayacağını bildirdi.

Hamas İsrail'in 1967'de işgal ettiği (Batı Şeria, Gazze Şeridi ve Doğu Kudüs) Filistin topraklarından çekilmesi karşılığında 10 yıllık bir ateşkes önerdi.

Yıllar içindeki İsrail'in suikast operasyonlarında Hamas çok sayıda üyesini de kaybetti. Örgütün kurucusu ve ruhani lideri Şeyh Ahmed Yasin ve halefi Abdülaziz el Rantisi İsrail tarafından 2004'te öldürüldüler.

Suriye'de üslenen Hamas'ın siyasi büro şefi Meşal, örgütün en baştaki lideri oldu. Daha ılımlı siyasi isimler de hareket içinde önemli oyuncular olarak ortaya çıkarken, bunlardan biri olan İsmail Haniye (Şeyh Yasin'in eski yardımcısı) işgal topraklarında, daha radikal isimler olan Mahmud Zahhar ve Said el Siyam ile birlikte "kollektif lider" olarak atandı.

Hamas, 2006'daki genel seçimlerdeki zaferinin ardından el Fetih ile daha şiddetli bir iktidar mücadelesine girdi.

Seçim zaferinden sonra hükümeti kuran Hamas, 2007 haziran ayında El Fetih ağırlığındaki güvenlik güçleriyle haftalar süren çatışmaların ardından Gazze Şeridi'nin kontrolünü tamamıyla ele geçirdi. Filistin lideri Abbas, Hamas liderliğindeki ulusal birlik hükümetini feshederek, Batı Şeria'da Selam Feyyad liderliğindeki hükümeti atadı.

Haziran 2008'deki çok taraflı ateşkese rağmen İsrail'in ablukayı sıkılaştırması ve Hamas'ın buna karşılık vermesi üzerine İsrail son saldırılarına başladı.

İslami Direniş Hareketi (Hamas), işgal ordusunun Gazze'nin bazı yerlerinde üç saatliğine ateşkes ilan etmesinin, alçakça bir adım olduğunu belirterek, Siyonistlerin bununla sivillere karşı yaptıkları vahşeti gizlemeye çalıştıklarını belirtti.

Hamas Siyasi Birim Üyesi Muhammed Nezzal, yaptığı açıklamada; işgal güçlerinin, bir insanlık dramı yaşayan Gazze halkının ihtiyaçlarını gidermesi için üç saatliğine ateşkes ilan ettiğini duyurmasının, dünya kamuoyunu yanıltmaktan başka bir şey amaçlamadığını belirtti.

Nezzal açıklamasında şu ifadelere yer verdi: "İşgal ordusunun yaptığı bu üç saatlik ateşkes, işlediği cinayetleri örtmek içindir. Evleri yerle bir olduktan sonra UNRWA'nın okullarına sığınan sivil insanları bombalayıp onlarcasını katleden işgal ordusunun attığı bu adımın insani hiçbir yanı yoktur."

Nezzal, işgal ordusunun bu üç saatlik ateşkesle, yüzlerce masum ve savunmasız insanı katletmesine karşı İslam âlemiyle dünyada yükselen tepkileri hafifletmeye çalıştığını söyledi.

Diğer taraftan Gazze'deki vahşetin bilançosu artmaya devam ediyor. Filistin hükümetine bağlı Olağanüstü Haller ve İlk Yardım Kurumu başkanı Dr. Muaviye Hasaneyn yaptığı açıklamada, şimdiye kadar çoğunu çocuk ve kadınların oluşturduğu 1000'e yakın kişinin şehit olduğunu ve binlercesinin yaralandığını belirtti.

Filistin Enformasyon Merkezi

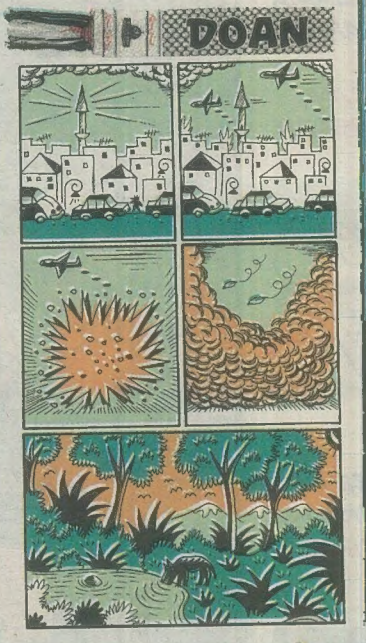

ORMAN HAKLARI BİLDİRGESİ! MADDE 4

a-) Her vahşi orman üyesinin; kendi sorunlarından kurtulmak, daha konforlu, keyifli ve güvenli bir yaşam sürmek için, başka bir insanı yok etme (öldürme!) hakkı vardır.

b-) Grupların, toplulukların, devletlerin, her türlü şirketin ve kurumun; bir kurum oldukları için daha planlı ve disiplinli davranacaklarından, buna daha da fazla hakları vardır!

c-) Bu kişilerin veya kurumların arkasındaki üçüncü şahısların, üçüncü şirketlerin; bu konudaki hakları gizlidir! Eğer bir şekilde ortaya çıkarılırsa; onlar da, bu eylemlerinde, "hakkı olan katiller" seviyesinde hakkılık kazanacaklardır!

d-) Bir bildirgede veya başka bir teknik bir yazıda, durumu anlatmak adına, basit bir insanı kavramı olan "katil" tanımlaması kullanılabilir. Fakat bu kelimeyi, sokakta, evde, hakaret anlamında sürekli ağıza almak; öldürme hakkı bulunan kişileri küçümseme anlamına geleceğinden; bu söz sahipleri hakkında gerekli yasal işlemleri başlatılır!

e-) Bu bağlamda, hiçbir orman üyesinin "vicdan, ahlak" gibi, çok fazla görece olan basit insansı özellikleri de sorgulamaya açık tutulamaz! Vicdan hürriyeti gibi, öldürme hürriyeti de elbette mevcuttur!

f-) Aynı şekilde, "düşmanlarımızın da bizleri öldürme hakkı vardır" gibi saçma bir mantık hatasına düşemeyiz. Çünkü onlar; düşmanlarımız falan değildir! Öldürmek için, çok daha derin ve bilimsel, anlayamayacağınız gerekçelerimiz mevcut!

g-) "Öldürme hakkı olanlara" dokunmaya kalkışanları, iki kere öldürmek, bu hakka sahip kişilerin en doğal hakkıdır!

h-) Öte yandan; hiç kimse, bu savaşlara ve katliam eylemlerine duyarsız kalmakla, artık kanıksayıp normal saymakla, suçlanamaz! Çünkü, insanoğlu güçsüzdür. Birçok konuda duyarsız kalmak, onun en tabii hakkıdır! Yan-duyarsız kalıp olanları seyretmek, veya tam duyarsızlaşıp "rahatça öldürebilenlerin" arasına katılmak, onun tercihidir. Başka tercih kullanmak tehlikeli ve yasaktır!

i-) İnsanları tedirgin etmek, akıl ve vicdan sınırlarını zorlamak niyetiyle gazetelerde sürekli, sinsice, "Bombalamada hayatını kaybetmiş ölü Bebek" fotoğrafı yayınlamaz! Her savaşta ve anlaşmazlıkta, yavru insanlar da ölebilir elbette. Acil ihtiyaç duyulduğunda; öldüren kurumlar, yeterince ölü bebek fotoğrafını basına dağıtacaktır. Bu da, "ölmüş çocuk" görmek isteyen duyarlı kişilerin en tabii hakkıdır; öldürenler buna saygı duyacaktır. Konu kapanmıştır.

KATLİAMA SEYİRCİ AB TOPLULUĞUNA LEMAN'DAN BAYRAK ÖNERİSİ

GAZZE

ABDÜL

AKSARAY PAŞAOĞLU: "İSRAİL KENDİNİ SAVUNUYOR!"

AKSARAY PAŞAOĞLU'yla GAZZE üzerine bir söyleşi

-Sayın Paşaoğlu, İsrail'in Gazze'de katliama girişmesini neye bağlıyorsunuz?

PAŞAOĞLU: Tamamen savunma psikolojisi. Biliyorsunuz önce Hamas saldırdı. Suçlu olan Hamas.

-Eşit olmayan bir durum yok mu ortada?

PAŞAOĞLU: Başınıza hiç Hamas füzesi düştü mü?

-Hamas füzeleri soba borusundan evde yapılıyormuş

-PAŞAOĞLU: Hamas üyelerinin kullandığı sobaları gördünüz mü hiç? Ev ısınsın diye boruları son derece uzun tutuyorlar. Lodos bir havada Ankarayı bile vurabilecek kadar uzun. Hem ev yapımı füze dışarıdaki füzelerden daha güzel oluyor.

-İsrail orantısız güç kullanıyor, tanklarla, uçaklarla vuruyor. Fosfor bombası atıyor.

-PAŞAOĞLU: Uzaktan baktığımızda öyle görünüyor ama gerçek bunun tam tersi. Şu anda bir kriz var. İsrail'in tankları uçakları müthiş masraflı...Yakıt parası...

-O paraları yoksul ülkelerden çıkarıyorlar.

PAŞAOĞLU: Yakıt parası... Bomba ve mermi parası... Askerlerin beslenmesi vs. büyük bir yük. Filistinlilerin böyle bir sorunu yok. Taş kullanıyorlar. Dağ taş dolu.Tutup tutup at. Burada Filistinliler inanılmaz avantajlı. Bir kuruş harcamıyorlar.

-Fosfor bombası?

PAŞAOĞLU: Fosforun yararlı olduğunu düşünüyorum. Balıkta da var fosfor. Ne oranda aldığınıza bağlı.

-Okulları bombalıyorlar.

PAŞAOĞLU: Kendi çocukluğumdan biliyorum. Okulların tatil olması daima çocukları mutlu eder.

-ABD ve AB'nin saldırıya destek vermesine ne diyorsunuz?

PAŞAOĞLU: Bakınız, batı daima mazlumun yanında yer almıştır. Dünyanın neresinde olursa olsun, batı daima ezileni bulur ve yardımına koşar. Ben batıyı kınıyorum. İsrailin yardımına koşmuyor. Bu işler uzaktan destek vermekle olmaz.

-Arap dünyasının sessiz kalmasını nasıl yorumluyorsunuz?

PAŞAOĞLU: Ya hacı ya fişfiş. Arap milletine güven olmaz. Araplar her zaman arkadan vurmuşlardır. Sayın Bush'a yaptıklarını gördünüz. Adam senin ülkeni seviyor. Senin topraklarına aşık. Bir gelmiş dönememiş. Dönmek istiyor, ayakları geri geri gidiyor. Yahu orası onun ikinci evi olmuş. Ama sen ne yapıyorsun? Misafirin kafasına pabuç atıyorsun. Senin terbiyen bu mu?

-Pabuç Türk malı çıktı...

PAŞAOĞLU: Sen kalkıyorsun adama pabuç atıyorsun. Eğildi kurtuldu. Filistinliler de eğilsinler kurtulsunlar. Spor yapmanın yararları bunlar. Arap milleti spor da yapmaz . Bidon kafalıdır fıçı göbeklidir.

-Pabuçun Türk malı olması

PAŞAOĞLU: Bence ikinci bir tezkere skandalıdır. Türkiye bunun bedelini ödeyecektir. O pabuçlar Türkiye'yi adım adım uygarlıktan uzaklaştırmıştır.

-Osmanlı israillinin atalarına sahip çıktı.

PAŞAOĞLU: Bakınız bu sözler İsrailliyi incitir.

-Ama İsrail, Filistinli çocukları yakıyor.

PAŞAOĞLU: Bomba yarası füze yarası geçer. Dil yarası kalır.

-Yüzlerce insan öldü, binlerce yaralı var! Gazzede ilaç yok, hastane yok, su yok, elektrik yok...

-PAŞAOĞLU: Siz kendi ağzınızla söylüyorsunuz. Gazze yaşanacak yer değil. İsrail orayı işgal edip de ne yapsın?

-Dünyanın her yerinde milyonlarca insan "KATİL İSRAİL" sloganları atıyor.

PAŞAOĞLU: "Çoğunluk aynı şeyi söylüyor, demek ki bu doğrudur" diye düşünmek bizi yanıltır. Hitler de seçimle geldi. Bence dünyada ırkçılık hortladı. Bush'ların, Olmert'lerin kuklasını yapıp sopalarla dövmek en hafif tanımıyla faşistliktir.

Behiç Fek

ARANIYOR!

İsrail Devleti'nin Firavun'dan beter zulmü üzerine Hazreti Musa'ya yeni bir kavim aranıyor!

Vedat Özdemiroğlu

Siyonist Teröre Karşı Dünyayı Suskunluğa İten

4 Palavra

Gazze'de bebekler, kadınlar ve masum insanlar hunharca katledilirken dünya neden sessiz kalıyor?

Yahudi kökenli anti-Siyonist yazar Ralph Schoenman, Siyonizm konusunda yanlış bir bilincin şekillenmesine yol açan ve böylece hem Siyonist saldırganlığa zemin hazırlayan hem de Siyonist terör karşısında suskunluğa neden olan dört palavraya dikkat çekiyor.

1- "Vatansız Halka Halksız Vatan" Palavrası

Bu palavra, Filistin'in uzakta, bomboş, ele geçirilmeyi bekleyen bir toprak parçası olduğu düşüncesini yerleştirmek için daha ilk Siyonistler tarafından uluslar arası toplumun dimağına işlenmiştir. Söz konusu düşüncenin hemen ardından gelen de, Filistinlilerin kimliklerinin, milliyetlerinin ve tarihsel vatanları üzerindeki meşru haklarının yadsınması olmuştur.

2- "İsrail Demokratiktir" Palavrası

Batı basınında İsrail'le ilgili yapılan sayısız yayında, 'korsan devlet'in Ortadoğu'daki tek 'gerçek' demokrasi olduğu savı yinelenir durur. Gerçekte İsrail yasalarında, irksal ve dinsel ölçütlere uymayanların kişisel özgürlükleri, en temel insani ve hukuki hakları yok sayılmaktadır.

3- "İsrail'in 'Güvenlik' Kaygısıyla Hareket Ettiği" Palavrası

çüncü palavra İsrail'in dış politikasında motor gücün 'güvenlik' olduğu palavrasıdır. Siyonistlere göre devletleri dünyanın 4. Büyük askeri gücü olmalıdır, zira İsrail ancak çok kısa bir süre önce ağaçtaki pusularından aşağı düşürülebilmiş olan ilkel, kinci Arapların her an varolan tehditlerine karş kendini savunmak durumunda bırakılmıştır.

4- "Siyonizmin Nazi Dönemindeki Yahudi Katliamı kurbanlarının manevi varisi olduğu" Palavrası

Siyonizm hakkında en sinsice yayılan palavra budur. Siyonist hareketin ideologları, Nazi katliamına kurban giden 6 milyon Yahudinin kefenlerine bürünmüşlerdir. Bu asılsız savın ardındaki en acı ve kaba gerçek ise Siyonist hareketin daha başından itibaren Nazizmle gizli ve aktif bir ortaklığa girmiş olmasıdır.

Pek çok insan için Yahudi Katliamı'nın korkunç anısını her an taze tutmaya çalışan Siyonizmin, Yahudilerin tarihleri boyunca karşılaştıkları en amansız düşmanla böylesine bir işbirliğine girmiş olması akıl almaz bir iştir. Ne var ki belgeler, ikisi arasında sadece ortak çıkarlar değil, daha da öteye, aşırı şövenizmlerinden kaynaklanan derin bir ideolojik ilişki olduğunu ortaya koymaktadır.

Ralph Schoenman, Siyonizmin Gizli Tarihi, Kardelen Yayınları

- Siyonist-Nazi işbirliğinin çarpıcı bir belgesi için, Marek Edelman, Varşova Gettosu Savaşıyor, Z Yayınları

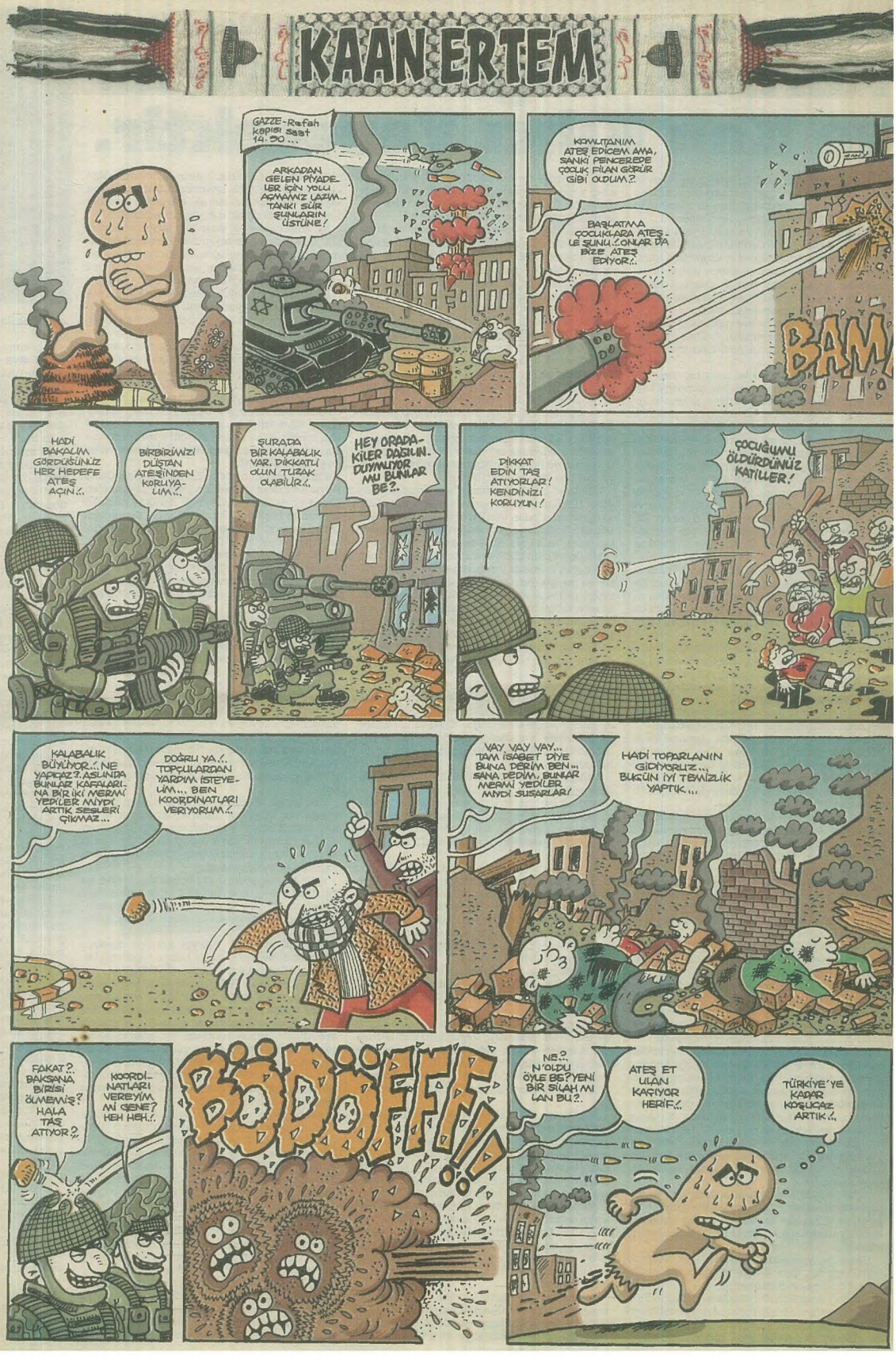

Hizbullah Genel Sekreteri Seyyid Hasan Nasrullah;

Kerbela Bugün Gazze'dir ve Kan Kılıcı Yenecektir.

Aziz kardeşlerim Allah'ın selamı ve bereketi sizlerle olsun, Muharrem ayına başlayacağımız günlerde Peygamberimizin torunu Hüseyin'in maruz kaldığı eziyetler hepinizin malumu...

Aziz kardeşlerim hicri ve miladi yeni yıla gireceğimiz günlerde bu denli bir insani facia ile karşılaşmamız gerçekten çok üzücüdür. Buradan şehit ve yaralı kardeşlerimize selam olsun. Kuşatma ve baskı altında olan mazlum ancak direnişi elden bırakmayacak kadar da şerefli ve sabırlı olan Gazze'ye selam olsun.

Bugün Kerbela'dan konuşmamıza gerek kalmamıştır; çünkü gözlerimizin önünde yeni bir Kerbela'nın en kara sahnelerinin bir örneği yaşanmaktadır.

Tarihte yaşanan Kerbela; izzetine, şerefine, gururuna sahip çıkmaya çalışan, birbirine bağlı, boyun eğmeyi, zilleti, zalimlere teslim olmayı reddeden bir avuç iman etmiş insanın, direnme yolunu tutarak şehit olması demekti.

Bu bir avuç insan açlığa, susuzluğa mahkûm edilmiş öldürülmekle tehdit edilmiş, gözleri önünde arkadaşları şehit düşerken geri dönmeyi düşünmeden çarpışmaya devam ederek insanlığa bir ders vermek istemişti. Öyle yapmadı mı Hüseyin? Ondan sonra İslami anlayış ve ruh bu gerçekle şekillenmedi mi? Hüseyin 'Zillet bizden uzaktır.' Diyerek koca bir ümmete kendilerini ayakta tutacak bir gerçeği öğretmedi mi?

Bu söz Kerbela'da hayat bulmuştur; Temmuz 2006'da Lübnan'da hayat bulmuştur: Amerika ve İsrail'in şartlarını kabul etmektense şehit vererek direnip izzetli ve şerefli kalma yolunu tutarak bu söze hayat verdiniz ve Lübnan'da tarihi bir zafer gerçekleştirdiniz.

On binlerce ev harabeye çevrilirken, kadın çoluk çocuk binlerce şehit verirken Hüseyni bir duruşla direndiniz. Belki yenilmek yakındı; zafer çok uzaktaydı ancak siz sabrettiniz ve sonunda kan kılıca galip geldi.

Bugün Gazze'de Kerbela yaşanmakta ve birileri orada Hüseyni bir tavır takınmaktadır.

Gazze'de açlık ve susuzlukla ateşlerle ve silahlarla kuşatılmış yüzlerce şehit vermiş bir şehir göreceksiniz. Sabreden direnen ve bir halk göreceksiniz.

Şimdi soruyorum bu gördüğünüz Kerbela değil de nedir?

Bu gün burada bu durum karşısında bazı şeyleri bütün açıklığı ile söylemek istiyorum. Bu gün Gazze'deki kardeşlerimizin durumu bizimle aynıdır, belki de daha da vahim durumdadırlar. Biz de Temmuz Savaşı'nda bazı şeyleri açıkça söylememiştik, onlar da hesaplı konuşmak zorundalar ve her şeyi açıkça söylemiyorlar. Biz de bu durumu yaşadığımızı için ben bu konuda konuşmak, duruma bir isim koymak istiyorum ki artık ne olacaksa olsun.

Hepinizin bildiği üzere Ortadoğu'da Amerika ve İsrail'in uzun soluklu bir planı var ve bu plan çerçevesinde kendi siyasetlerini bölgenin tamamına egemen kılmak istiyorlar. Ürdün ve Mısır barış adı altında Amerika ve İsrail ile anlaşınca geriye Filistin, Lübnan ve Suriye kaldı. Bu ülkelere de kendi şartlarını kabul ettirip Arap-İsrail savaşını bitirmek niyetindeler.

Ancak Filistinliler ve Lübnanlılar bu şartları kabul etmiyorlar. Amerikalılara ve Siyonistlere göre bu ülkelerin önünde kendilerine kuvvet zoru ile dayatılan şartları kabul etmekten başka çareleri yok. Bu nedenle bu ülkelere ambargo uygulanma siyasi anda yalnızlığa itilmekte, ülkelerin içerisinde direniş hareketlerini zayıflatmak için içi çatışma çıkarılmakta, basın yayın organları bu ülkelerin aleyhinde kullanılmakta, psikolojik savaş uygulanma, suikastlar yapılmaktadır.

Bütün bunlar söz konusu hedefe yönelik gerçekleştirilmektedir. Yani amaç bu güne kadar İsrail ve Amerikan şartlarına boyun eğmeyenlere boyun eğdirmek, teslim olmayanları teslim almaktır.

Bazı Arap yönetimleri ise bu planın ortağı ve işbirlikçisidir. Tabi bütün Araplar ve bütün Arap yönetimleri demiyorum.

Bazıları Arapların bu olanlara suskun ve seyirci kaldıklarını söylüyorlar, Arap yönetimleri bu duruma suskun ve seyirci kalmamaktadırlar aksine Arap yönetimleri açıkçaca bu adamlarla iş birliği içerisindedirler. Bu plana bazı Arap yönetimleri açıkça iştirak etmiştir ve etmektedir. Özellikle İsrail ile barış anlaşası imzalayanlar bu planın açık ortaklarıdır.

Bu işbirlikçiler bölgenin Amerikan ve Siyonist şartlarının hükümranlığı altına girmesine karşı direnen diğer ülkelerine karşı Amerika ve Siyonistlerle siyasi, iktisadi, toplumsal alanlarda ve basın yayın organları düzeyinde, kültürel, güvenlik düzeyinde ve askeri alanda tam bir işbirliği içerisindedirler.

2006 yılında maruz kaldığımız saldırı Arapların muvafakati ile gerçekleşti. Hatta bazen size söylediğim gibi Arapların talebiyle oldu. Siyonistler çok açıktı ve kimse de çıkıp yalanlamadı, belki de Siyonistlerin elinde belge vardır. Adamlar açıkça İsrail'i aramış bizi Hizbullah'tan kurtarın diyorlardı.

Bu gün bunun aynısı Gazze'de yaşanmaktadır. Bu işbirlikçiler, şimdi Gazze'de direnen mücahitleri Hamas'ı ve diğer direniş guruplarını ortadan kaldırmak istiyorlar. Bunu gerçekten istiyorlar ve bu yönde Siyonistlere yardım ediyorlar. İşte işin hakikati budur.

Maalesef İsrailli yetkililerden duyduğumuza göre İsrail'in Gazze operasyonuna işbirlikçi Araplar tarafından verilen destek 2006 yılında Lübnan üzerine yaptığı saldırıda aldığı destekten daha fazla imiş. Bu gerçekten çok üzücü.

Maalesef hem 2006 Temmuz Savaşı'nda hem de bu gün Gazze'de Arap yönetimleri diplomatik ve medya kanalıyla dahi olsa İsrail'e karşı cephe açılması gibi bir fikri dillendiremedi. Bu elbette Lübnanlılar ve Filistinliler adına savaşın demek anlamına gelmiyor. Ancak diplomatik ve basın yayın organları düzeyinde dillendirilmesi münasip ve insafa yakışan bir tutum olurdu. Ancak bu sefer de Temmuz Harbi'nde olduğu gibi savaşın sorumluluğunun savaşın kurbanlarına yüklendiğini görüyoruz.

Aziz kardeşlerim, Arap liderlerin ve sorumluların içinde bulundukları bu durum bana tarihten bir söz hatırlattı. Hz. Hüseyin "Bu zalimlerle birlikle yaşamaktansa ölüm bizim için saadettir" sözünü hem hatırlatıyor hem de daha anlaşılır kılıyor.

Vallahi birkaç dakika içinde 300 üzerinde şehit verilmişken Arap liderlerin çıkıp bunun sorumluluğunu, saldırının kurbanlarına yüklenince insana ölüm daha güzel görünüyor. Bunu söylerken Hamas'tan altı aydır açlık, susuzluk içerisinde sürdürülen ateşkesi sürdürmesini istiyorlar.

Bu gün 2006 Temmuzu'nda duyduğumuz sözleri yine duyuyoruz. Birileri çıkıp savaşın mesuliyetini Hizbullah'a yüklemişti şimdi de Hamas'a yüklüyorlar. Bu hem ayıp hem de üzüntü verenci bir durum. Basın yayın düzeyinde bazı Arap kanalları dün izledim, bu kanlar dün Gazze'de olanları sanki Hindistan'da olmuşçasına izlediler.

Sokağa çıkan binlerce insan birçok şey yapabilir. Sokağa çıkalım hükümetlere bir şeyler yapmaları için baskı yapalım, onlar ne yapacaklarını bilirler.

Şu anda Amerika ve Avrupa ülkeleri büyük ve derin bir mali kriz içerinde bulunuyorlar. Biz Araplar olarak petrolümüz var, malımız var, siyasetimiz var, bu nedenle hükümetlerimizin ve yönetimlerimiz atacağı mütevazı adımlarla bu Gazze'de yaşananlar durdurulabilir.

Biz Temmuz Harbi'nde kimseden İsrail'e savaş açmasını istemedik; ancak onlardan sınırlarını açmalarını istedik. Sadece Suriye bu cesareti gösterdi, bu nedenle bizim zaferimizde katkıları büyüktür. Sınırlar sürekli hava bombardımanına tabi tutulduğu halde Suriye sınırların kapatmayarak bize sınırını açmıştı.

Mısır'dan talep edilen kapılan daimi olarak açılmasıdır. Yoksa bu hal üzere yaralıların nakli için kapıların açılması değildir. Ne yani Mısır Kızıl haç mı, yoksa Kızıl Ay mı? Sınırlarını böyle bir misyonla açıyor. Mısır Arap ülkelerinin en önemlilerindendir. Bu nedenle kendisine yakışanı yapmalıdır.

Aynı şekilde bu harbi İsrail'in şartlarını direniş guruplarına ve Hamas'a kabul ettirmek için bir araç olarak kullanmamalıdır. Sözde barış ve ateşkes için bu yapılmalıdır zira Temmuz harbinin başlarında buna benzer eylemeler bize karşı da ifa edilmek istenmişti. Bunun yerine kayıtsız ve şartsız olarak Gazze'ye Siyonist düşmanı durdurmak için yardım edilmelidir.

Ey Mısırlılar eğer sınır kapılarını açmazsanız, Gazze'deki kardeşleriniz kurtarmazsanız siz de işlenen suça ortaksınız. Bu ölümlerin, bu ablukanın, Filistinlilerin maruz kaldıkları bu kötü durumun sizler de ortağısınız.

Buradan Mısır halkına sadece bir kişi olarak 33 gün boyunca Siyonistlerle savaşmış biri olarak sesleniyorum Mısır yönetimi Sınır kapılarını açmak zorundadır.

Bu gün Mısır'lı âlimler, Ezher Şeyhleri, aydınlar çeşitli siyasi partiler ve silahlı kuvvetler mevcut denklemi değiştirebilirler. Değişimden kastımız Mısır'ın siyasi tutumunu değiştirmesidir. Bu değişimi Arap liderler, Arap halkları ve Mısır halkı Mısır yönetiminden talep etmelidirler. Eğer Filistin sınır kapıları açılırsa yiyecek, içecek, su ve silah Filistinli kardeşlerimize ulaşırsa Lübnan'da gerçekleşen zafer Gazze'de de gerçekleşecektir.

Filistin sorunun çözümü için toplanan Camp David'de Filisin yönetimin yaptığı görüşmeler, Likud ya da Kadima ile değil Barak'ın düşman oluşumun başkanı iken kendi şahsı ile yapılan görüşmelerdi. Rahmetli Yaser Arafat tarafından gerçekleştirilen Camp David görüşmeleri Filistinlerin işine yaracak hiçbir şeyi hatta en küçük haklarını bile onlara sağlanamadı. İsrail'in gölgesi altında gerekleşecek hangi adil ve kapsamlı barış Filistinlilere bir fayda sağlayabilir.

Kudüs yok, mültecilerin dönüşü yok, Filistinlilerin yaşması ve devlet kurması için gereken topraklar yok. Bu şartlar altında nasıl adil ve kapsamlı bir barış sağlanacak? Orada Filistin'de öldürüleceğiz -geçmişte Lübnan'da bize aynısı yapılmıştı- sonra kapsamlı adil barıştan bahsedeceğiz öyle mi!

Barışa şart olarak ilk önce direnişin silahını bırakmasını söyleyen İsrail'in kapsamlı ve adil bir barış istediğine nasıl inanabiliriz? Bazıları bizi Lübnan'da koruyan BM kuvvetleri var diyor, acaba bu BM kuvvetlerinin koruma gibi bir kabiliyeti varsa Gaze'dekileri neden koruyamıyor?

Bizi alınan uluslararası kararlar koruyor diyenler var, bu alınan kararlardan acaba bir tanesi uygulamaya geçirilebildi mi? Bizi Arap viodanı koruyor diyorlar, soruyorum hangi Arap viodanı koruyor? Arap liderlerin toplantı yapması bile günler alıyor.

Aziz kardeşlerim; dün Lübnan'da olanlar, bu gün Gazze'de olanlar, bütün Arapları şuna ikna etmelidir ki; eğer ülkelerimizin ve halklarımızın hukukunu koruyan bir güç varsa bu da direnistir.

Kanıyla, canıyla, malıyla kanıyla direnen mücahit direnişçilerdir ve bunun dışındaki bütün kurtuluş yolları seraptan ibarettir.

Acaba biz Arap ve Müslüman halkların bu bilince ulaşması için binlerce Kana katliamına, Gazze katliamına, Deyr Yasin katliamına, Haremu'l-İbrahim katliamına mı maruz kalmamız gerekiyor? Sizlere barıştan söz eden düşman oluşum her sene ya da iki yılda bir masum insanların kanını dökerek gerçek yüzünü gösteriyor. Irkçı ve vahşi yüzünü açık ediyor. Sizin tarafınızdan dillendirilen bütün barış sözleriniz daha fazla ölüm getirecek.

Acaba Arap halklarının seçkinlerin ve yönetimlerinin bu Siyonist düşmanın tabiatı itibarıyla, ırkçı, terörist ve saldırgan olduğunu ve hiçbir şart altında barış yapılamayacak bir yapı olduğunu anlamaları için ne kadar katliam görmeleri gerekecek? Biz Lübnan direnişi olarak ve Gazze'de direnen kardeşlerimiz bu gerçeği çok açık olarak görmekteyiz.

Şimdi Lübnan hakkında bir kaç şey söylemek istiyorum. Kanlı Siyonist düşmanın Gazze'ye olan saldırısından bu yana Olmert, Barak, Livni ve bazı İsrailli yetkililer, başka herhangi bir cepheye şiddetli tehditler savurdular.

Bu özellikle Lübnan'a yönelik bir tehditti. Bu çerçevede işgal altındaki Filistin'in kuzeyine asker sevk ettiler ve oradaki yerleşim kolonilerine sığınaklarını hazırlamaları bildirildi. Birçok ihtimal olabilir. Bu nedenle ulusal ve ahlaki sorumluluk ile hiçbir şey saklamadan konuşmalıyız.

Hiç kimseyi korkutmak, endişelendirmek, telaşa sevk etmek istemem; ancak tedbirli olmak zorundayız. Bu ihtimallerden biri İsrail'in yetkililerinin çoğunun dillendirdiği gibi, Lübnan sınırından gelecek tehlikeye karşı bir önlem olabilir. Bu bir ihtimal, ancak kesinlikle gözden uzak tutmamamız gereken bir ihtimal daha var.

Bu ihtimal de; Arapların işbirliği yaptığı ve zayıf olduğu, uluslar arası kararların alınmasında otorite boşluğunun bulunduğu, dünya devletlerinin mali kriz ile meşgul oldukları, Obama'nın Bush'tan görevi teslim alması aşamasında Amerika'nın siyasi karar almada istikrarsız olduğu bir dönemde Siyonist düşmanın fırsat bularak Lübnan'a saldırı düzenlemesidir.

Siyonist düşmanın buna da seçimler öncesinde, seçimlerde kullanmak üzere ihtiyacı var. Hiç kimsenin bize "İsrail iki cephede savaşamaz" diyerek bizi sakin olmaya çağırması doğru değildir. Geçmişte birçok hatta 4 farklı cephede savaştı. Bu nedenle Lübnan hükümetinin, Lübnan ordusunun, Lübnan halkının ve direnişin teyakkuz halinde olması gerekmektedir.

Çevremizde meydana gelen olayları basite almamamız gerekiyor. Mesela Gazze'ye yönelik askeri operasyon başlamadan birkaç gün önce açığa çıkartılan 8 adet füze meselesi, Gazze savaşı başlamadan önce bu füzeleri kim koymuştu? Ben bunu o zaman sordum. Bu ortaya çıktığında, maalesef sizler de gördünüz, bazı siyasi güçler bazı devlet adamları gözlerini bize dikip "O bölgede Hizbullah'tan başkası hareket edemez" diyerek bizi itham ettiler.

Eğer bu kişiler bu tür haberler üzerine siyasi tahlillerini bina ediyorlarsa yazık; çünkü bu haberlerin hiçbirinin aslı yok. Gözlerini üzerimize diken bu kişiler, Hizbullah'ı suçlama yolunu tuttu. Ben onlara şunu söylemek istiyorum; biz Hizbullah olarak yaptığımız her eylemi üstlenme cesaretine sahibiz.

Lübnan'da fert ve şebeke halinde çok sayıda bulunan İsrailli ajanlar bu işi yapmış olmaz mı? Elbette bunu Gazze'ye tardım olsun diye yapacak halleri yok. Bunu İsrail'in Lübnan'a saldırı yapmak için bir bahanesi olsun diye yapmış olabilirler.

Bu konuya daha fazla girmek istemiyorum; ancak Lübnan konusunda diyeceğim odur ki; dikkatli olmalıyız. Evet, biz İsrail'i iki defa yenilgiye uğrattık, aslında defalarca yenilgiye uğrattık; ama en meşhuru ve bilineni 2000 ve 2006 yıllarında olanlardır, ama yine de dikkatli olmakta fayda var.

Bizi ne 2006 yılında Lübnan'da olanlar ne de şu anda Gazze'de olanlar korkutmaktadır. Bizim tercihimiz olan direnişe imanımız kuvvetlidir. Topraklarımıza yönelik her türlü düşman saldırısına karşı hazır olmamız gerekiyor. Biz şiarımızı kanla yazdık. Her türlü düşmana karşı bu sloganımızla savaşıyoruz: "Zillet bizden uzaktır."

Aziz kardeşlerim;

Bizler Arap ve İslam halklarının bir parçası olarak, bu tarihi günde özellikle Muharrem ayın içerisinde Gazze'de yaşananlara karşı üzerimize düşen insani vazifeyi yapmamız gerekmektedir. Bu gün Gazze'de yaşananların sonuçları sadece Gazze ya da Filistin'i değil bütün İslam ümmetini ilgilendirecek bir boyuttadır.

Bu nedenle sadece protesto gösterileri yapmakla yetinmemeli elimizden gelen her şeyi yapmalıyız.

Allah'ın selamı rahmeti ve bereketi sizlerle olsun.

CAN BARSLAN

Batı ülkeleri katliama duyarsız...

NE DEMEK DUYARSIZSINIZ... BAL GİBİ İLGİLENİYORUZ İŞTE... BAKIN, ÇÖMELİNCE BİŞEY YAPMIYOLAR... BU DA BİZDEN SİZE KIYAK OLSUN... HADİ ÇÖMELİN BAK!.

GIRRR!

HIRR...

Peki, Arap ülkelerine ne demeli...

SUUDİ ARABİSTAN, MISIR, KUVEYT, EMİRLİKLER... ARAP ÜLKELERİNE ÇAĞRIDA BULUNACAKTIM AMA, ACAYİP BİŞEY... HİÇ ERKEK YOK ORTADA!.

DAHA DA ACAİBİ, KADIN NÜFUSU BİRDEN İKİ KATINA ÇIKMIŞ...

BOMBAMIZ, TANKIMIZ, UÇAĞIMIZ OLMAYABİLİR AMA, ONLARI EN KORKTUKLARI SİLAHLA PÜSKÜRTÜYORUZ ARKADAŞLAAR!..

İŞ, FİLİSTİN BELEDİYESİNE DÜŞTÜ... NEYSE Kİ ELİMİZDE YETERLİ KUDUZ AŞISI VAR... ATIŞ SERBEST!..

CAN BARSLAN

FİLİSTİN ÇOCUKLARI

O... ÇOCUKLARI

SUAT ÖZKAN

BEHİÇ PEK

CARLOS LATUFF

Carlos Latuff, Brezilyalı muhalif çizer. Karikatürleri özellikle Ortadoğu'da çok tanınıyor ve seviliyor. Öyle ki çizgileri dükkanlara asılıyor, pankartlara işleniyor. Carlos'tan bu sayımız için bir mesaj istedik; **"Bir karikatürist olarak söyleyeceklerimi karikatürlerimde dile getiririm. İsrail, 1 buçuk milyon insanı açıktan ölme riskiyle başbaşa bırakması yetmezmiş gibi; şimdi de Gazze Şeridi'ne acımasız ve kanlı saldırılarda bulunuyor. Bu saldırılarda masum ve korunmasız çocuklar, kadınlar hayatını kaybediyor. Gazze morglarında yer kalmadı ve sokaklar cesetle doldu. Bir karikatürist olarak elimden gelen daha fazla kişinin dikkatini Gazze vahşetinin üzerine çekmeyi sağlamaktır. Bu yüzden tüm karikatürlerim bu amaç uğruna her yerde ve her eylemde kullanılabilir, kişisel internet blog'larında yeniden yayınlanabilir. Bu karikatürleri her yere yayın! Gazzeliler'in sesinin tüm dünyada yankılanmasına yardım edin!"**

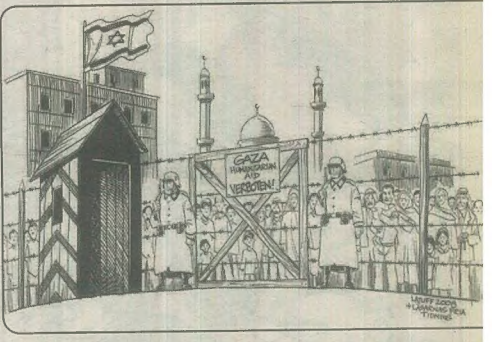

METİN FİDAN

Hasan Aycın

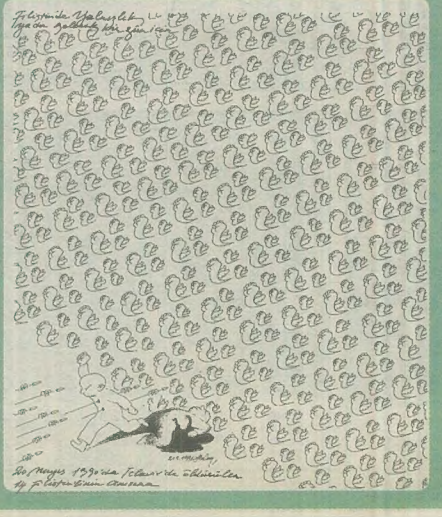

ABDÜL

Nazım Hikmet'in Anısına...

srail protestosu ceza getirdi

açta gol attıktan sonra formasının altındaki "Filistin" azılı tişörtü gösteren Kanoute'ye ceza verildi İspanya utbol Federasyonu Rekabet Komitesi, hafta içinde oyanan Sevilla-Deportivo maçında gol attıktan sonra forasının altındaki "Filistin" yazılı tişörtü gösteren Sevillafutbolcu Kanoute'ye 3 bin Avro para cezası verdi...

YNI SIRALARDA GAZZE'DE 11 YAŞINDAKİ HMET DE SAPANIYLA BİR İSRAİL TANKÇISINI TAM KAFASINDAN VURUŞUNU BÖYLE KUTLUYORDU... İSRAİLLİ YETKİLİLER AHMET'E FOSFOR BOMBASI CEZASI VERMEK İSTEDİLERSE DE ÇEVİK ADIMLARLA YERALTI TÜNELİNE KAÇAN AHMET CEZADAN KURTULDU...

TAŞ YOK MU TAŞ!

Mesud ATA

Savaş için uydurulan "savaş ahlakı" kıyafeti, Batı'ya, ötekine yaşam hakkı tanımayan devletlere ve onların "değer"lerine birkaç beden bol geliyor ve bu kıyafet her gün onlarca insana kefen oluyor. İnsan ölümlerinin sayısı çok büyük rakamlarla anılmadığı sürece bir televizyonda, bir altyazı ya da gazetede küçük bir haberin satırları arasına sıkıştırılıyor. Ölen insan sayısı fazla ise onca hayat, dökülen onca kan birkaç cümle ve istatistik oluveriyor. Kimliklerinde "devlet" yazan, kana susamışların zulümleri karşısında boyunlarına asılan "terörist" yaftasıyla yaşıyor insanlar. Her gün bu zulmün yaralarıyla yaşayarak anılarını canlı tutan Filistinlilerden kilometrelerce uzakta, ancak ajansların bildirdiği ve hatırlattığı kadarıyla zulmü anımsıyoruz. İsrail'in 2009'un ilk günlerinde Gazze'ye yaptığı saldırı hakkında bildiklerimiz sınırlı. İsrail, gazetecileri içeri sokmuyor. Ancak biliyoruz ki İsrail yine aynı İsrail, zulüm aynı zulüm. Cep telefonuyla kaydedilmiş bir tek görüntü neler olduğu hakkında yeterli bilgi veriyor. Manzara hep aynı manzara. Gazeteci-yazar Chris Hedges'in 2001 yılında Amerikan radyosu National Public Radio'ya verdiği röportajda Filistin'de olanlarla ilgili şöyle diyordu: "Saraybosna'da çocukların vurulduğunu gördüm; yani Saraybosna'da çocukları sniperlar vururdu. Cezayir'de ya da El Salvador'da ölüm timlerinin aileleri katlettiğini gördüm. Fakat çocukları, bu şekilde avlayan ya da istihza eden ve onları spor olsun diye öldüren askerler görmedim. Akıl almaz bulmuştum, hala aklım almıyor. Her gün geri dönerdim ve gördüğüm hep aynı manzaraydı."

Musa adına kan ve savaş

Peygamberler adına kan dökülüyor Ortadoğu'da. Sezai Karakoç, Hızır'la Kırk Saat adlı şiirinde "bir zeytine bir sulha / götürmek isteyen musa / adına asıl şimdi / kan ve savaş öpüştürüyor" diyor. Bırakın farklı dinleri, bugün aynı dinin inananları dahi farklı mezheplerle birbirinden ayrı düşerek, intihar saldırıları düzenleyebiliyor birbirlerine. Kutsal sayılan kitapların farklı dinlerden insanların bir arada yaşayabileceğini işaret eden sözleri görmezden geliniyor. Kuran'da, Mümtehine suresinde "Allah sizi, din hakkında sizinle savaşmayan ve sizi yurtlarınızdan çıkarmayan kimselere iyilik etmekten, onlara adaletli davranmaktan men etmez. Allah, adaleti ayakta tutanları sever." deniyor ve ayet şöyle devam ediyor: "Allah sizi; ancak din hakkında sizinle savaşan, sizi yurtlarınızdan çıkaran, çıkarılmanıza yardım eden kimselerle dost olmaktan yasaklar. Böylelerileyle dost olanlar, zalimlerin ta kendileridir."

Müslümanlar, tarih boyunca sürgün edilen, kutsal mekanları yıkılan Yahudilerin yerinde olsaydı, kitaplarının sulha çağıran emirlerini bir kenara bırakıp Kudüs uğruna, İsrail'in bugün yaptığı zulmü yapar mıydı bilinmez. Ancak üzerinde ittifak edilen tarihi kaynaklar, geçmişte Kudüs'ü ele geçirmek isteyen orduların aksine yakıp yıkmamışlar. Halife Ömer'in büyük bir direnişle karşılaşmadan Kudüs'ü Bizanslılar'dan aldığı; Ömer döneminde de Selahaddin Eyyubi döneminde de Yahudiler ve Müslümanların bir arada yaşadıkları kaydediliyor.

Kudüs, üç dinin kutsal kabul ettiği bir şehir. Yahudiler, Süleyman'ın tapınağında bulunan Ağlama Duvarı'nı, Hıristiyanlar, -İsa'nın burada öldürüldüğü ve gömüldüğü yer olarak kabul edip- Holy Sepulchre kilisesine hac merkezi diyor. Müslümanlar ise Kudüs'ü Mescid-i Aksa olarak tanımlıyor ve Muhammed'in Miraç gecesi "yürütüldüğü" yer olması dolayısıyla özel sayıyor. M.Ö 1000 civarında Kral Davud'un Kudüs'ü tek bir krallık altında birleştirdiği 12 İsrail kabilesine başkent yaptığı tarihi notlar arasında.

Eski Ahit'te ve Kuran'da anlatılan Davud'un hikayesi, -farklı şekillerde anlatılsa da- üç dinin de kesiştiği noktalardan biri. Davud, Yehuda Krallığı'nın ikinci kralı ve Kudüs'ün kurucusu olarak kabul edilir. Eski Ahit'in bir dev bir savaşçı dediği; İslami metinlerin zalim bir kral olarak tabir ettiği Pestililer'e (Amalikalilar) liderlik eden Goliath/Calut, İsrailoğulları'na zulmeder ve onların kutsal kabul ettiği bir sandığı (tâbût) ele geçirir. Şaul (Tâlût), Pestililer'in zulmüne karşı savaşa girişir. Bir çoban olan Davut, miğferi ve silahı olmadan tek başına dev Goliat'a (Calud) karşı savaşacağını söyler. Davut, eline taş alarak Goliath'ın karşısına geçer ve sapanına koyduğu taşla onu alnından vurur ve Davut, yere yığılan Goliath'ı öldürülür.

Silahı ve zırhı olmayan bir çobanın dev bir savaşçıya/zalim bir hükümdara karşı çıkışı ve onu sapanına koyduğu bir taşla devirmesi, Filistinlilerin yıllardır zalim İsrail devletine karşı verdiği savaş için muhteşem bir ilham olmuştur. Filistin halkının "resmen" başlayan başkaldırışı da yine bir taşla olmuştur. 7 Aralık 1987'de Gazze'de bir Yahudi kamyonu, Filistinli işçileri taşıyan bir araca çarpar; dört Filistinli ölür, dokuzu yaralanır. Yaralılar hastaneye kaldırılır ve halk hastane etrafına dolmaya başlar. İsrail askerleri halka dağılmasını emreder ancak halk bunu reddeder. İsrail askerleri de halkın üzerine ateş açar. Ardından öfkeli halktan biri İsrail askerlerine bir taş atar. Bu taşı başkaları da izler ve Filistin halkının intifadası böylece başlamış olur.

İntifada, Filistin mücadelesiyle özdeşleşmiş bir kelime artık. Arapça "intifadah" kelimesinden dilimize yerleşmiş bir kelime olan intifada, "ateşli ve sinirlilik halinden dolayı titreme", "pireli bir köpeğin çırpınması", "silkinme" anlamlarına geliyor. İlginçtir ki Türk Dil Kurumu sözlüğünde tek bir karşılığı var: "Filistin halkının başkaldırısı". Bu kelime, zaman içinde pek çok anlam kazandı; ayaklanma, uyarış, başkaldırı... 2008 yılının son ayında, Yunanistan'da bir polisin genç bir Anarşisti öldürmesinin ardından başlayan hareketle de "Yunanistan İntifadası" yakıştırması yapılmıştı... Modern topluluklar içerisinde mücadele veren hareketler, her yeri örtmüş devlet denilen beton tabakalardan taş bulmakta güçlük çekiyor; kaldırım taşlarını sökmekle uğraşmak zorundalar öncelikle. Filistinliler ise taş toplamakta ve fırlatmakta ustalar; modern kentlerde mücadele verenlere, şehir gerillalarına ilham veriyorlar.

"Al götür bu yumruğu akşam çocuklar yerler"

Filistin'de insanlar hayatlarını ölümleriyle kutsuyorlar. Cenneti hak etmek için, mücadele ederek ölmek isteyen bir Filistinliye "Cennet diye bir şey yok! O sadece senin kafanda!" diyor biri. Ölümü tercih eden ise "Cennete inanmayı, cehennemde yaşamaya tercih ederim. Bu yaşadığımız hayatla, zaten birer ölüyüz. Izdırab içinde yaşamaktansa ölmeyi seçerim, daha iyi." diye karşılık veriyor. Filistin kökenli yönetmen Hany Abu-Assad'ın Paradise Now adlı filminde bir intihar eylemcisi ile bir Filistinli kadın arasında şöyle bir diyalog geçer:

-Bunu niçin yapıyorsunuz? Söyle bana!
-Eğer hayatta eşitliği sağlayamıyorsak, ölümde sağlarız.
-Eğer birilerini öldürürsen zalim ile mazlum arasındaki fark ortadan kalkar.
-Eğer hava gücümüz olsaydı şehitlere ihtiyacımız olmaz, aramızda fark olurdu. İşte fark bu. İsrail daha büyük bir askeri güç olmaya devam ediyor. Ölümde ikimiz de eşitiz.
-Ahlâk savaşı yapabiliriz.
-Ahlâk sorunlu İsrail ile mi?

Ahlâk sorunlu İsrail, gözlerini kan bürümüşken sivil ile askeri ayırt edemiyor. Her sabah vedalaşak evinden ayrılan babalarını soran çocuklara, "Attaya gitti baban" diyor analar. Ve babalar asla dönmüyor geri. Çocuklar da bunu biliyor artık. Zamanın izafi olduğunun en büyük kanıtı o topraklar. Oralarda çocuklar erken büyüyor. Babalarının ölümüne şahid olan çocuklar, "Bugün yeterince yaşlandım ana!" deyip eline sapanını, silahını alarak sokağa fırlıyor.

Sabah evinden ayrılan baba neden "Al götür bu yumruğu akşam çocuklar yerler" der? Dünyanın farklı yerlerinde aynı göğe bakarak Kara ve Kızıl yıldızları alınlarına nakış gibi işleyenlerin yumrukları, ütopya denilen "zirvaların" neden sembolü oluyor? Bilekler, kanla doluyor çünkü; bu bileklere dolan kanla zulüm edenleri kanda boğacağına iman ediyor insanlar. Taşın, suyun ve ateşin çeliği mağlup edeceğine iman etmişler, bir hayal görmüyor. Ütopya diye alay edilen sistemlerin ardındaki şey göz ardı edilemeyecek kadar güçlü. Elbette, bu bileklerden yiyecekler yumruğu; bu ellerin, bir ekmek gibi, bir bomba gibi sıkı sıkı kavradığı taşlar altında kalacak çelik zırhları, tankları, topları... Taş intifadadır, intifada Filistin...

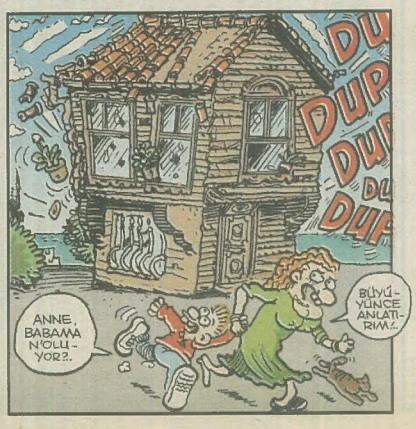

(dumur@leman.com.tr)

CANLAR YANIYOR

GÜNERİ İÇOĞLU

İSRAİL YENİ YILA BEBEK ÇIĞLIKLARIYLA VE MİSKET BOMBALARININ ALÇAKÇA PARILTILARIYLA GİRDİ... İSRAİL'İN KANLA DOLU KARA OPERASYONUNU BAŞLATMASIYLA, TÜM DÜNYADA OLDUĞU GİBİ YUNANİSTAN'DA DA DİRENİŞ İBRESİ FİLİSTİN'E DÖNDÜ VE HAFTALARDIR BEKLENEN ŞEY OLMADI! YENİ YILA GİRERKEN ANARKHİSTLER SYNTAGMA MEYDANI'NDAKİ YAPAY ÇAM AĞACINI YAKMADILAR ÇÜNKÜ İSRAİL FİLİSTİN'İ ÇAYIR ÇAYIR YAKMIŞTI... ARTIK HER BİR ATEŞ FİLİSTİN'DEKİNDEN DAHA SÖNÜK KALIRDI...

BUNUNLA BİRLİKTE YENİ YIL GECESİ ÇAM AĞACININ ETRAFINI YİNE BİR POLİS ORDUSU SARMIŞTI... SIVIL İNSANDAN ÇOK POLİS VARDI MEYDANDA YENİ YILA GİRERKEN...

ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΠΟΛΙΤΕΙΟΠΟΛΙΣ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΙΤΕΙΟΠΟΛΙΣ

ÖYLE Kİ ARTIK İNSANLAR POLİSLERLE HATIRA FOTOĞRAFI ÇEKTİRİYORLARDI... TAM ON İKİ'DE HAVAİFİŞEKLER PATLARKEN AYNI ZAMANDA FİLİSTİNLİ VE ORTADOĞULU GÖÇMENLER GÖSTERİ YAPIYORLARDI... HERŞEY BİRBİRİNE KARIŞMIŞTI...

VE YENİ YILA GİRİLDİ... HAVAİ FİŞEKLER PATLADIKTAN SONRA ÇABUCAK KİSA BİR KONSER VERİLDİ. HER AN OLAY ÇIKABİLİR TİRŞMASINDAN HERŞEY BİTİRİLİP TOPARLANILDI. TAM BİR SAAT ONBEŞ DAKİKA İÇİNDE BÜTÜN MEYDAN BOMBOŞ OLDU.

HUBBU YA ARAB HUBBU!...

BU ARADA POLİS TARAFINDAN VURULAN VE TÜM YUNANİSTAN'DA BÜYÜK TEPKİNİN DOĞMASINA NEDEN OLAN GENÇ ALEKSİ İÇİN YAKILAN ATEŞLER KÜÇÜLMÜŞ AMA SÖNMEMİŞ...

ARKADAŞLARI ONUN VURULDUĞU TZAVELA SOKAĞINI BİR ANITA DÖNÜŞTÜRMEYİ BAŞARMIŞLAR... HERGÜN MUMLARLA, KANDİLLERLE, ÇİÇEKLERLE ATEŞİ SICAK TUTUYORLAR... SOKAĞIN DÖRT BİR KÖŞESİNE ALEKSİ'NİN TABELALARINI YAPTIRIP YENİ SOKAK İSMİ OLARAK ASMIŞLAR...

06/12/2008 DE POLİS TARAFINDAN KATLEDİLEN 15 YAŞINDAKİ ALEKSANDRU GRİGOROPULU SOKAĞI YAZIYOR GENÇLERİN YAPTIRDIĞI YENİ SOKAK TABELALARINDA...

VE SOKAĞIN HER KÖŞESİ YÜZLERCE YAZI, ÇİZGİ, RESİMLERLE DONATILMIŞ... HER GELEN BİR ÇİÇEK, BİR OBJE, YAZI YA DA ÇİZGİ BIRAKIYOR... BİR KAÇ TANE DE BEN ÇİZİP BIRAKTIM SOKAĞA... HER ZAMAN DEDİĞİM GİBİ; EN İYİ DERGİ SOKAK DUVARLARIDIR... BU SOKAK GİDEREK ASLA UNUTULMAZ BİR ANITA DÖNÜŞECEK SANIRIM...

EN İLGİNÇİ DE HAFTAYA BİR DAHA YAZILACAĞINI BİLE BİLE DUVAR YAZILARINI MACUNLAYIP BOYAMALARI... ŞEHİRDE ÖYLE BİR YAZI TEMİZLEME VE BOYAMA OPERASYONU OLDU Kİ, BİR GÜN ÖNCEKİ DUVARI ERTESİ GÜN TANIYAMAZ OLDUM...

GEÇEN HAFTALARDA ATEŞ VE DUMAN KOKAN ATİNA BUGÜNLERDE RONA VE İNER KOKUYOR... BU KEZ DE BOYACILARIN YÜZÜ GÜLÜYOR... BU DİRENİŞ HAREKETLERİNİN KENDİ ÖNDE TUTMAZ BİR EKONOMİSİ VAR, ÖNCEKİ HAFTALARDA ÇAMCILARIN YÜZÜ GÜLERKEN 'SİD' UYGULAYICILAR MEMNUN...

ΑΤΤΑΤΕΟΙ ΓΟΥΡΟΥ

ΛΕΩΦ. ΕΛ. ΣΥΝΤΑΓΜΑ

HEYHAT, BIRAKIN MAZLUMLARI, KIYMAYIN CANLARA!...

NEYSE Kİ GEÇEN HAFTA BURDAKİ FİLİSTİN İÇİN SUSKUNLUK BU HAFTA BOZULDU VE TÜM DÜNYAYLA BİRLİKTE YÜRÜYÜŞ HAREKETLERİ BAŞLADI... HAFTALARDIR ATİNA'YI KASIP KAVURAN DİRENİŞ HAREKETİNİN 9 OCAK'A ERTELENEN BÜYÜK YÜRÜŞÜYÜŞÜ SANIRIM FİLİSTİN TEPKİSİYLE BİRLEŞECEK VE ATİNA 'YI YİNE DUMANLAR KAPLAYACAK... ARTIK YAVAŞ YAVAŞ DÖNEYİM, ZİRA ARTIK BENİM DE YÜREĞİM FİLİSTİN VE MAZLUMLAR İÇİN YANIYOR... GİDEYİM DE DOĞU TOPRAĞINDA HARLANSIN ATEŞİM... GÖNÜL ADAMI DA GÖZÜ YAŞLI BENİ BEKLİYORDUR MARTILARLA...TAM SAYFAYI BİTİRİP SON NOKTAYI KOYDUM Kİ, GECE SAAT ÜÇ GİBİ YİNE EKSARKHİA'DA KÜLTÜR BAKANLIĞINI KORUYAN ÇEVİK KUVVET TÜRÜ ÜÇ POLİS KALEŞNİKOFLA TARANDI. BİRİ AĞIR YARALI... EYVAH EYVAAAH...

Atina Kasım 2009

ATLANTİK'IN DİĞER YAKAS

İsrail'in 1 buçuk yıl boyunca "Maket Gazze"de talim ettirdiği askerler, son 5 gündür Gerçek Gazze'de... Tavuk kümesine salınan aç tilki misali, oradan oraya saldırıyorlar. Ve şehrin sokaklarına koyu kırmızı bir acı sinıyor; yüreklerin serininde pıhtılaşıyor. İsrail vurdukça, Gazze'yle beraber bu gezegen üzerinde ikamet eden canlıların acıya duyarlı olanlarından da ses geliyor. Farklı noktalardan aynı tonda inleyenlerin sesi ise İsrail'in kulaklarında yankılanacağa pek benzemiyor. Buna rağmen dünya milletinin duyarlı sakinleri, tilkiyi kümesten çıkarmak; İsrail'e bir dur demek için elinden geleni ardına koymuyor. Bu sakinler arasında, acıya ve baskıya pek çok duyarlı Latin Amerika halkları da var.

Latin Amerika gazeteleri, Gazze saldırılarına tüm dünya basını gibi büyük yer ayırdı. Ancak Venezuella ve Bolivya dışında hiçbir ülkeden somut bir adım gelmedi. Hugo Chavez ve Evo Morales, İsrail'i kınadı ve İsrail Büyükelçilerini sınır dışı etti. Ama asıl büyük haykırış sıradan insanlardan geldi. Bağımsız gruplardan, gerilla örgütlerinden, sokaklardan yükselen ses, çok daha dikkat çekici ve ilginç.

Bilindiği üzere eski kıta, doğu-

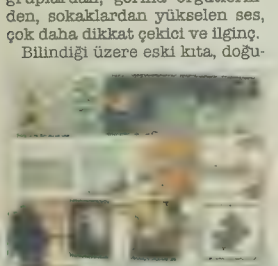

şundan itibaren İslamiyet'e ve gelişimine tanıklık etti. Ancak Atlantik'in diğer yakasında, Gazze'ye ve İslam toplumuna oldukça uzak olan bu büyük kara parçasının yerlileri ve melezleri, Müslüman toplumunu pek de yakından tanımıyor. Latin Amerika'nın özellikle sosyalist çevrelerinde Müslümanların ABD'ye karşı direnişi, her zaman yüksek perdeden karşılık buluyor. Müslüman toplumlarının örgütleri, -İslami amaçlar ve kaygılarla kurulmuş olsalar da- Latin Amerika'da övgü topluyor.

2001'deki İkiz Kule saldırısından sonra, ABD'nin Müslüman ülkelere karşı takındığı tutum; Latin Amerika'nın bazı aktivistlerinin, solcularının gözlerini, İslami örgütlerin yanlışlarına tamamen kapamalarına neden olmuş. Bazı sosyalist, Bolivarcı ya da komünist gruplar, Hamas'ı kahraman ilan ediyor. Bazı aktivistler, Hamas'ın ABD destekli koca bir orduya karşı inatla direnen 21. yüzyılın gerçek kahramanları olduklarına inanıyor. Latin Amerika'nın sosyalist gerilla örgütleriyle kıyaslandığında, Hamas'ın daha gerçek savaşçılar olduklarını düşünenler var. Hamas'ın hataları, ya da diğer radikal İslam örgütlerinin dini düzen uğruna insan öldürebilecekleri üzerine yazılan her türlü makaleyi ve bilgiyi de ABD'nin propagandası olarak değerlendirip buruşturuyor ve çöpe atıyorlar. Hamas ve hatta radikal İslamı koşulsuz destekliklerini dile getirenler de yok değil.

Bahsi geçen sosyalist gerilla gruplarından ise, Filistin halkına her zaman destek var. Özellikle Gazze saldırılarından sonra, pek çok açıklama geldi. Peru kökenli gerilla grubu MRTA (Movimiento Revucionario Tupac Amaru/Tupac Amaru Devrimci Hareketi) destekçileri, "Soykırımı Durdurun!" adı altında bir bildiri yayınladı. Yanki emperyalizminin derhal sonlandırılması gerektiğini ve Filistinli mültecilerin evlerine kavuşma haklarını savundular. Arjantin, Peru ve Uruguay da dahil olmak üzere pek çok Latin Amerika ülkesinden İsrail Büyükelçilerinin kovulması gerektiğini dillendirdiler. Zaten bu ülkelerle İsrail'in çok köklü ticari ilişkileri de bulunmuyor.

Uruguay kökenli MRO (Movimiento Revolucionario Oriental/Doğulu Devrimci Hareketi), "Filistin Soykırımı Deklarasyonu" adıyla bir bildiri yayınladı. Siyonist politikalar sonucunda 1948'den beri 750 bin Filistinli'nin evlerinden ve hayatlarından olduğunu, demokratik yollardan seçimle başa gelen Hamas Hükümetinin yok edilmek istendiğini ve bu durumun bir Filistin Soykırımı olarak tanınması gerektiğini dillendirdiler.

Ilich Ramirez Sanchez ya da nam-ı diğer **"Çakal Carlos"** Fransa'da bulunduğu cevabevinde iki gün önce bir röportaj verdi. Carlos, "II. Dünya Savaşı yıllarında kaç tane Yahudi-

nin katledildiğini hala tam olarak söylememiz mümkün değil. Şimdi bu insanlar, İsrail'deki Yahudiler, başka bir katliama imza atıyorlar. Çağımızın Yahudilerini, Iraklıları, Filistinlileri öldürüyorlar." diyor. Ona göre Hamas, İsrail askerlerini uğraştıracak ama bu arada çok ciddi oranlarda sivil kayıp verilecek.

Halk ise, farklı noktalarda gidip geliyor. Siyaset terazisinin sol kantarına yakın duranlar, Gazze'de işlenmekte olan insanlık suçlarına dikkat çekiyor ve durumun kabul edilemez olduğunu vurguluyor. Gerilla gruplarından zaman zaman etkilenen, ancak daha çok bireysel tutum sergileyen anarşist gençler ve oluşumlar, sivil direnişçiler; sloganlarında, duvarlarda, bireysel

internet sitelerinde çarpıcı tanımlama ve tespitlerde bulunuyor; "Todos somos Palestinos" (Hepimiz Filistinliyiz), "Gazze'nin yüksek duvarı ses ve acı geçirmez", "Yakında Filistin halkı için mücadele etmeye gerek kalmayacak. Çünkü Filistin kalmayacak." bunlardan bazıları. Ayrıca "Filistin'in Taşları" adıyla bir grup genç, Filistinli çocukların ve gençlerin taşlı savunmalarına öykünerek bir grafiti hareketi başlatma yolunda ilerliyorlar.

Terazinin sağına çekenler ise, Bush ABD'sine yakın oldu için, tüm Filistinlileri "terö olarak algılamaya ve İsrail'i vunma yaptığına inanmaya ha meyilliler. Radika İslam koyu Katolik Latin Amerika için bir kabus gibi.

"Çocuklarımız unutmayacak. Anavatan Filisti

Arap Ülkelerinin haric dünya üzerinde yaşayan en yük Filistinli azınlığa sahip Şili. Yaklaşık 500 bin (ülke n sunun yüzde 5'i) Filistinli, Ş yaşıyor. 1900'lerin başında manlı İmparatorluğu'nun b deki baskılarından kaçan tinlilerin yanına zamanla b göçmenler de katılmış. 1950'lerden beri İsrail'in b deki tutumundan, mülteci k larındaki zorluklardan, işs ve açlıktan, giderek artan baskılardan kaçanlar için d sığınak. Şili'deki Filistinliler sında Irak Savaşı yılar Irak'tan ve diğer Arap ülkel den kaçanlar da var.

Şili'deki Filistinlilerin ör bir çoğunluğu Hıristiyan. Müslüman, hatta Yahudi ol rı da var. Şili'deki Filistir Latin Amerika'nın özgürlü düşkün yanından, politik te lerinden oldukça etkilenm ve ortaya ilginç bir tablo çı Ancak kimse memleket top nı unutmamış. Federación F tina Chile'nin (Şili Filistin rasyonu) sloganı, "Çocukla unutmayacak. Anavatan tin"...

Federasyon, kurulduğu den beri Filistin-İsrail ba yeşertmek için çabalıyor. B miş Milletlerle ortak çalışı

...DAN FİLİSTİN HİKAYELERİ

itüyor. Konferanslar veri- paneller devenliyor, Şilili- toplantılar yapıyor. Filistin- in bilinmeyen yüzünü ve acı- ı, anavatandan çok uzakta getirmek için çaba sarfedi- İnsan haklarının hüküm üğü bir İsrail'e belki bir gün ebileceklerini umuyor.

'C, Gazze saldırılarından son- arekete geçti; bildiriler yayın- ve İsrail'i protesto gösterileri nledi. Bildiride, "Filistin'de lar İsrail'in suçudur. İsrail, lı aşkın bir süredir dünyanın önünde sistematik olarak et uyguluyor ve Filistin halkı- haklarını ihlal ediyor. Tüm ayı sessizliklerini bozmaya srail'i durdurmaya çağırıyo- Sessizliğinizi bozun ve bu amı her yerde anons edin!" haykırıyor dünyaya. Şilili Fi- liler, bu görüşü bizzat tanık- ıyla destekliyorlar.

rnanda C. Nazal, Şili'de ya- n bir Filistinli; genç bir sa- ı. Resim çiziyor, fotoğraf çe- r, bir romancı olmak istiyor. iyla ilgili hiçbir bilgisi olma- arın bile bu tablo karşısında rsız kalmalarına anlam ve- yor. İsrail'i savunanlara, kimsenin kitlesel katliam ak için mazereti olamaz." . Ancak ekliyor; "Her türlü alizm, insanlara zarar ve- ki ülkenin de radikallerini (İsrail ve Filisitn) kimsenin desteklememesi gerekiyor.". Büyükbabasının Filistinli, büyükannesinin de Suriyeli olduğunu anlatıyor. Fernanda, "Baskıdan kaçmışlar, evet. Büyükannem 'büyük yolculuk'tan sonra Şili'de doğmuş. Ondan sonra anavatandan aynı sebepten bir amcamız geldi. Bu 40 yıl önceydi. O da İsrail'den ve dini baskılardan kaçıyordu. Ömrünü Gazze'yi konuşarak, özlem içinde geçirdi. Bu günlerde ise kablolu tv'de sadece El Cezire Tv izliyor ve halkına ağlıyor." sözleriyle kısaca özetliyor durumunu bizim için.

"Kimin için bu yalanlar?"

Şili'de olduğu gibi, birkaç tane Filistin federasyonuna ve derneğine sahip olan bir diğer Latin Amerika ülkesi de Arjantin. Ayrıca ülkede küçük bir grup Filistinli azınlık da ikamet ediyor. Ve Arjantin, dünyanın örgütlü ve kitlesel hareket etmeye en açık toplumlarından biri. Bu sebeple hem Filistin federasyonlarından, hem de diğer örgüt ve oluşumlardan ciddi tepkiler ve eylemler yükseliyor son günlerde. AARSOPAL (Asociación Argentina de Solidaridad con Palestina/Arjantin Filistin'le Dayanışma Derneği), 3 yıl önce, Filistin'i desteklemeye gönül vermiş aktivistler tarafından kurulmuş. Grup, politik düzeyde destek vermenin yanında, sanatsal ve yaratıcı eylemlere de imza atıyor. Bir hafta kadar önce İsrail Büyükelçiliği'nin önünde birer ifadesiz beyaz maskeyle gerçekleştirilen suskunluk eylemi gibi. Maskelerin üzerinde birer Filistin bayrağı şeklinde gözyaşları bulunuyor. Grup, elçilik önünde Filistin'de öldüğü açıklanan her kişi için birer tane mum yaktı ve sessizce eriyişlerini izlediler.

Eylemde tarihçi ve gazeteci Stella Calloni, suskun kalan devletler için, "Bu yalanlar kimin için? Skandal boyutlardaki ikiyüzlülüğü hafifletmek için mi? Umuyoruz ki bir gün bu suça eşlik ettiklerini anlayacaklar." dedi.

AARSOPAL, ayrıca yayınladığı bildiride, Gazze'de yaşayan insanların yaşadıkları ekonomik ve insani sorunları rakamlarıyla ortaya koydu ve İsrail'in uygulamakta olduğu soykırımı derhal durdurması için çağrıda bulundu. Ve bunu gerçekleştirmek için de her tür ulusal ve uluslararası organizasyonu yardıma çağırdı.

Organización İslámica Argentina (Arjantin İslam Organizasyonu), internet sayfasında "Size emperyalizmin bazı yalanlarını açıklamak istiyoruz" diyor ve Filistin'deki halkın durumu üzerine tespitlerde bulunuyor. Sloganları ise dikkate değer, "Filistin Halkının zaferi için! Arjantin'deki ve Filistin'deki zorbalara karşı birlik ve adalet için! Filistin'in ve Arjantin'in özgürlükleri için! Falkland Adaları için!"

"Ölen çocukların düşman askeri olmasını umuyorlar"

Chiapas Dağları'ndan dünyanın tüm ezilenleri için silahsız bir mücadele veren EZLN, (Ejército Zapatista Libaración Nacional/Zapatista Kurtuluş Ordusu) Festival de la Digna Rabia (Dinginleştirilmiş Öfke Festivali) boyunca Gazze'deki savaşı ve Yunanistanlı Alexis'in öldürülmesinden sonra patlak veren olayları andı, toplantılar ve tartışmalar düzenledi. Alexis ve Gazze'nin ölüleri için ağıtlar çalındı ve söylendi. Ayrıca Meksika'nın başkenti Mexico City ve Oaxaca eyaleti de dahil olmak üzere pek çok yerde, İsrail protestoları gerçekleştirildi ve İsrail'in Gazze'de uyguladığı vahşete ilişkin manifestolar ve basın açıklamaları okundu. Maya yerlileri, Oaxacalılar, işçiler ve tüm dünya halkları için özgürlük dilekleri semaya haykırıldı.

EZLN'in efsanevi lideri **Subcommandante Marcos** da, 3 gün önce Gazze Savaşıyla ilgili de bir bildiri kaleme aldı. Marcos'un incelikli metni, Gazze savaşının bir katliam olduğuna vurgu yapıyor: "Basın ajanslarında yayınlanan fotoğraflara göre İsrail tarafından vurulan "hassas" noktalar; evlerin odaları, kulübeler, sivillere ait binalar. Yok edilen binalar arasında hiç birimiz sığınaklar, askeri havaalanları, silah depoları görmedik. Dikkatsizliğimizi mazur görün. Ya uçakların topçuları kötü nişan aldılar; ya da Gazze'de bahsi geçen "hassas" noktalar yoktu.

Filistin'i tanıma onuruna sahip değiliz. Ancak sanıyoruz ki o odalarda, kulübelerde yaşlı adamlar, kadınlar, çocuklar ikamet ediyordu. Ayrıca ekipman gücüne dayanan bir direniş de görmedik; sadece ıvır zıvırla saldırıyorlardı. Ama evet, şimdiye kadar gelen haberlerde, abes çabaları gördük. Dünyanın farklı devletlerinin istilayı alkışlamakla sessiz kalmak arasında kaldıklarını... Birleşmiş Milletler ise, uzun zamandır işe yaramaz bir duvar.

Ama onlar umuyorlar. İsrail hükümetinin vurduğu tüm evlerin ve kulübelerin düşman karargahları; kadınların, çocukların, yaşlıların ise düşman askeri olmalarını umuyorlar. Çünkü ancak bu şekilde şafak vakti Gazze'nin üzerine yağan alevler; kadınları, çocukları ve yaşlıları korumak için atılmış olabilir.

Gazze'yi çevreleyen duvar, orada yaşayan Filistinlileri zayıflatma çabasından başka bir şey değil. Bu saldırı, tüm nüfusu imha etmek için düzenlenmiş gibi gözüküyor. Kanlı saldırıdan kaçmak, saklanmak isteyen herkes duvarlar ardında "avlanabilir" ve böylece saldırıyı gerçekleştirenler sorumlu oldukları yetkililere "görevi başarıyla tamamladıklarını" açıklayabilirler."

Filistin Büyükelçisi Leman'ı ziyaret etmişti..

KALBİMİ FİLİSTİN'E GÖMÜN

İsrail'in işgali altındaki Filistin'in Ankara Büyükelçisi Fouad Yassen, ilk kez bir medya kurumunu ziyaret etmişti. Bu onur da LeMan'a kısmet oldu. Ankara'da, arkadaşımız Kutlu Esendemir ve Nihat Genç ile bir sohbet yapan Büyükelçi Yassen'in görüşleriyle ilgili izlenimi yazarımız Nihat Genç kaleme aldı. (27 Nisan 2002)

İsrail, bu toprakların hakiki sahiplerine bugün **"terörist"** diyor. Filistin tarihi.. Yeryüzü topraklarında **Kızılderililer**'in kaderine bu kadar benzer bir tarih bulunamaz. Kızılderililer gibi, aynen, topraklarından çıkarıldılar. Aynen Kızılderililer gibi mülteci kamplarına yerleştirildiler. Aynen, kamplarda yoksullaşıp ölüme terk edildiler. Aynen, kamplardaki hastalıkları ve yoksulluklarıyla alay edildi. Aynen, yoksulluğu ve kamptan çıkamamanın acısıyla birçok Kızılderili genç soygunlara başladı. Aynen, **ABD**, Kızılderili'leri yok etmenin, aşağılamanın gerekçesi olarak bu soyguncuları gösterdi. **Manitu**'dan umutlarını kesen Kızılderililer dini bir buhrana sürüklendiler. Hayali bir din icat olundu. Bu dine göre İsa inecek ve ölmüş Kızılderililerle birlikte hepsini kurtaracak. Umutlarını kesen Kızılderililer bu dinin bir töreni olan **"hayalet dansı"**na başladı. Her akşam, İsa'yı bekliediler. Aynen, **FKÖ**'den umudunu kesen Filistinlilerin aşırı dinsel ideolojilere bağlanmaları gibi. Aynen, Kızılderili tarihi!

Bugün, **Yaser Arafat, Oturan Boğa**'nın kaderini yaşıyor. Oturan Boğa gibi, savaşçılarını neden durduramadığı için suçlanıyor. Ünlü Kızılderili reisinin adı, **Tatanka Yotanka**'dır. Dünya solu bu ismi yüreğine kazımıştır. Yotanka, topraları **Kara Tepeler**'den sürülüp Kanada'ya yerleştirildi. Oradan da kovuldu, sonunda öfke sahibi bir adam oldu. **"Bütün beyazlardan nefret ediyorum. Hepiniz hırsız ve yalancısınız, topraklarımızı çaldınız, göçebe olduk"** diye haykırıyordu.

Oturan Boğa,.Tatanka Yotanka'nın sözleri bugün değil kitaplara, gençlerin gömleklerine, tişörtlerine kazıldı: **"Ve bilmelisiniz ki, bize hayvanmışız gibi davranıldığı için bugün böyle birtakım duygular besliyorum.Yurdumun kötü bir adı olduğu kanısındayım ve iyi bir adı olsun istiyorum. Hem eskiden iyi bir adı vardı yurdumun zaten, bazen oturup düşünüyorum, kim ona bu kötü adı yakıştırdı"** diye...

Birinci baskısı 1973'te yapılmış, E Yayınları'ndan çıkmış, Kızılderililerin yok olma savaşını anlatan **"Kalbimi Vatanıma Gömün"** kitabı, bir gençliği ağlatmıştır. Hepsi toplama kamplarına atılan Kızılderili reislerinin sözleriyle doludur:

"Ailemle birlikte barış içinde yaşıyordum. Yiyeceğim boldu ve iyi uyuyordum. Halkımla uğraşıyordum. Hayatımdan memnundum. Bu kötü hikayeler de nereden çıktı, bilmem. Orada halkım ve ben ne kadar iyiydik. Kötü birşey de yapmamıştım. Ne at öldürmüştüm, ne de insan, ne Amerikalı, ne Kızılderili. (...) Beni tutuklamanız için kim emir verdi, söyleyin. Orada, ailemin yanıbaşında barış içinde yaşayabilmek için aydınlığa ve karanlığa, tanrıya ve güneşe dua ettim. Hakkımda kötü konuşmalarına sebep ne, bilmiyorum. Bunlardan bıktım artık. Eğer bir adam tavırlarını düzeltmeye çalışıyorsa, gazetelere böyle masallar konmamalı. Adamlarımın sayısı çok azaldı. Evet, bir zamanlar kötü şeyler yapmışlardı gerçi, ama artık bunları unutalım ve bir daha sözünü açmayalım. Hem zaten kaç kişi kaldık şunun şurasında..."

Bir Kızılderili reisi **Kara Geyik**'in sözleri: **"O zaman kaç kişinin öldüğünü anlayamamıştım. Şimdi kocamışlığımın şu yüksek tepesinden gerilere baktığımda, yerde birbirleri üzerinde yığılı duran boğazlanmış kadınları ve çocukları, hâlâ o genç gözlerimde görebiliyorum. Ve orada, o kanlı çamurun içinde birşeyin öldüğünü ve o kar fırtınasına gömüldüğünü görebiliyorum. Evet, bir halkın düşü öldü orada. Güzel bir düştü, evet. Sonra bir ulusun umudu kırılıp, paramparça oldu. Artık yeryüzünün merkezi yok, ölüp gitti, kutsal ağaç.."**

Amerika'da öldürülen aynı kutsal ağaç, bugün Kudüs'te öldürülüyor!

• • •

LeMan dergisinden **Kutlu Esendemir, Ankara**'ya iner inmez, **"yarın Filistin Büyükelçisi Fuat Yasin'le yemekteyiz"**, dedi. **"Başka kimler var"** dedim, **"kimse yok, yalnız ikimiz..."**

Ankara'nın en kıdemli büyükelçisi, diplomasinin duayeni. Bir Kızılderili reisi gibi. Kısa boyuyla **Konur sokak** kalabalığı içinde gördüğümüzde heyecanlandık. Kutlu'ya **"Nasıl hitap edeceğiz?"** dedim. **"Sayın Büyükelçi, deriz"**, dedi. Türkçesi var, ama az. İki buçuk saat, gazeteci arkadaşımız **Saadet Uluç** aralıksız konuşmamızı sağladı. Yemeğin sonunda Fuat Bey, bir değil iki kahve içti!. Görüşmemizi bir yana bırakıp, büyükelçinin tatlı tatlı kahve içişini saatlerce anlatabilirim. **Türk kahvesi**nin bu kadar derin izleri olduğunu bilmiyordum. Küçük yudumlarla, usul usul... Bu eski adamların "kahve içişlerindeki" güzelliğe bayıldım. Aynen Kızılderililer gibi, barış çubuğu tüttürür gibi, sigara!

Öfkeden çılgına dönmüş bir adam hayal ediyorduk. Kahve köpüklerini dahi sarsmadan ölüler evinden, yurtsuzların ülkesinden küçük küçük hatıralar anlattı. Ezilmiş, hor görülmüş, kovulmuş ve katliamdan geçirilmiş bir halkın sözcüsüydü. İstıraplar, derisinin kabuğunu kuvvetli ağaç kabuklarına döndürmüştü.

Büyükelçiden çok etkilendik. Sınırsız, tanksız, tüfeksiz, devletsiz, topraksız bir halkın temsilcisi olmak, nasıl bir duygu diye sorduk... Elçi, bütün hayatını özetler gibi, eliyle kalbini gösterdi. Bu halkın kaderine yön veren, kalpleriydi! İyi ve cesur insanlar kalplerini tutarken gözyaşlarını tutamaz! Tekrar, elini kalbine götürdü: **"Bizi yaşatan kalbimizdir, Filistin bizim kalbimizdedir. Dünyada yalnız Filistin diye bir ülke coğrafyada değil kalplerde yaşıyor..."**

Aklıma Kızılderililerin Kara Tepeler'den sürüldüğü "Kalbimi Vatanıma Gömün" kitabı geldi. Saadet'e Oturan Boğa Tatanka Yotanka'nın sözlerini çevirmesini rica ettim. Oturan Boğa, tüm siyaset bilimi kitaplarına önsöz olacak muhteşem güzellikte laflar etmişti. **"Biz"** der, **"Bu toprakları Manitu'nun bizler için yarattığına inanırdık. Ama sonra gördük ki, Manitu beyaz adamı da yaratmış. Manitu beyaz adamı da yarattığına göre, bu topraklar hem beyazların hem bizim, birlikte oturmalıyız!.."**

Büyükelçi, eski insanlar, eski zamanlar gibi konuştu: **"Biz İbraniyiz, İbrahim'in dininden iziz. Bütün çocuklarımızla hergün İbrahim'in çocuklarına dua ederiz. Bizim Yahudilerle sorunumuz yok. Bizim İbrahim'in çocuklarıyla sorunumuz olamaz. Bizim sorunumuz İsrail Devleti'yle... İbrahim'in çocukları düşman olmamalı!"**

Büyükelçiye, zarafeti, inceliği konusunda, çelebi, kalender kelimeleriyle iltifat etmek istedim. Çevirmen, kelimelerin içine ister istemez **"centilmen"** kelimesini ekleyiverdi. Çok ihtişamlı ve çok süslü bir söz söyler gibi: **"Centilmen kelimesi, İngiliz, Avrupa çağrışımlı bir kelime. Oysa ben 'doğuluyum', kendimizi ifade ederken doğulu sözcükler bulmalıyız.."**

Büyükelçi'nin, **"Ben doğuluyum"** sözü, soluğunu kesti! Biz de doğuluyuz ve yüzyıldır bu sorunu çözemiyorum, neden hâlâ aramızda bir çevirmenle oturuyoruz!

"Ne içersiniz? Meyve suyu, kola, içki..?", gülerek, tatlılıkla içkiyle ilgili hoş hikayer anlattı. **Varşova**'da elçiyken herkes içiyormuş, gün ortasında. O içmiyormuş. Çünkü gün ortasında, şimdi Filistin davası için mesaide olduğunu belirtti. **"Akşam saat sekizi geçtiğinde misafiri olursak, birkaç kadeh keyif içkisi içebileceğimiz"** söyledi.

"Peki, kola?".. Seksenini devirmiş büyükelçi, 17 yaşında bir solcu militan gibi bize nasihat etmeye başladı:**"Kola, bizim düşmanımız, biz kolaya karşıyız. Doğduğumuz günden beri içmeyiz. Kolaya ödediğimiz paralar, sonra gelip Filistin'de evlerimizi yıkıyor, çocuklarımızı öldürüyor!"**

Otuz yaşıma kadar kolayı hiç tatmamış, yabancı sigara hiç içmemiş ve kot pantolon giymemiş benim için bu sözler, günah çıkartıp, hüngür hüngür ağlamanın sırasıydı. İçimden, kendime, **"Allahım sen de bana seksen yaşımda, emperyalizme karşı hala keyif ve neşeyle gençleri uyaran bu tatlı adamın iradesinden ver"**, dedim.

Basit ve sakın bir sevinçle **Türk halkı**nın Filistin'e verdiği tam destekten çok duyguılandığını anlatıverdi. Sivil kurumların ayaklanması çok hoşuna gitmişti. **"En çok da, körler"** dedi, **"Düşünebiliyor musun körler geldi yanıma, çok sevindim"**, hemen peşinden, **"Travestiler geldi... O kadar mutlu oldum ki, travestiler yanıma geldi, destek verdi bize!.. Lütfen Türk halkına onların ilgisinden çok duyguılandığımızı iletin!"**

Büyükelçiye Türk solunu anlatmanın sırası gelmişti, irili ufaklı yirminin üstünde dergide Filistin davasının kapak olduğunu ve uzun yıllardan sonra ilk defa bu kadar heyecanlı, coşkulu Filistin'e sahip çıkıldığını söyledim. Bizler doğduğumuz günden beri FKÖ'lüyüz, Arafat'ın yanındayız, dedim. **Klonlanan babasız koyun Dolly**'i anlatırken **Alman** yazar **Günter Grass "babasız bir gelecek tasarlanıyor"**, der. **İsrail** Devleti, **"babasız"** bir Filistin istiyor. Bugün yaşayan hiçbir Filistinli'yle anlaşma masasına oturmak istemiyor. Ancak, öldürdükleri Filistinli cesetlerinden klonlayarak, babasız, tarihsiz, geleneksiz bir Filistin'le yaşamak istiyorlar.

Türk solunun, 80'li yıllarda yükselen **Hizbullah, Emel, Hamas** gibi sert islami hareketleri çok düşünüp, çok tarttığını ve pek mesafeli durduğunu, Filistin davasının Hamas'ın eline geçmesinden çok büyük rahatsızlık duyup, Filistin heyecanının yok olduğunu, ancak son iki yılda yükselen Arafat'la, Filistin davasına tıpkı '68'lerde olduğu gibi yeniden sarıldıklarını, anlattım.

Büyükelçi hiç düşünmeden cevap verdi: **"Ladin'i Amerika, Hamas'ı İsrail yarattı!.."**

Arafat, bir Hristiyan kadınla evliydi ve bugün en korkulan şey, Müslüman-Hıristiyan çatışmasının önünü aldığını, ayrıca **Marksist** bir gelenekten gelip, toprağında yetişen İslami hassasiyetleri dışlamayıp, politik içiçeliğin kaçınılmaz olduğunu hepimize Arafat'ın öğrettiğini, bunların bizim için de çok öğretici olduğunu söyledim.

Arafat, babasının mezarına hiç gitmedi. Çünkü babası, babadan kalan topraklarını satmıştı; üstelik bir Yahudi'ye. Arafat, **"Bana bir avuç Filistin toprağı bırakmadın"** diye babasına ebediyen küsmüştü.

Büyükelçi, **"Siz nasılsa soracaksınız, siz söylemeden hemen cevaplayayım"** deyip anlatmaya başladı, intihar eylemlerini:

"İntihar eylemleri bir politika değildir, bilinçli bir gaye değildir, bir halkın sürüklendiği trajik bir kaderdir. Bunun adına şimdilik meşru müdafaa diyoruz, ama tam anlatamıyoruz. Yurtsuz, silahsız, bedeninden başka hiçbir şeyi kalmamış bir halkın artık teker teker patladığını... Bu kadar ağır katliamlara, mezalime karşı Filistinliler'in değil, taşın da, çiçeğin de, meyvenin de patlayacağını... Depremi, güneş tutulmasını engellemek elimizde olmadığı gibi, teker teker insanların bedenlerini parçalayarak ölmelerini durdurmanın artık ellerinde olmadığını... Ancak Filistinli olanların anlayabileceği bir duygudur bu", dedi. **"Çünkü Filistinliler, elli yıldır böyle bir eylemi hiç düşünmediler. Bitmek bilmeyen eziyetler, sürgünler, öldürmeler, çoluk çocuğa mezar olan bu toprakta hergün yaşanan facıaları görerek yaşamış insanlar, artık insanötesi çabaların, çözümlerin peşine düşüyor"**, diye ekledi.

İntihar eylemlerini, hiçbir şans, hiçbir çıkış yolu bırakmayan İsrail devleti'nin hazırladığını, söyledi!

İki arada bir derede, büyükelçiyle, ideolojik şeyler de konuşmaya çalıştık. Sürekli düşman, sürekli silah üreten, Fransız ihtilali çıkışlı **"vatan"** milliyetçisi olmadığımızı söyledik. Kızılderililerin topraklarına bağlılıkları gibi derin bir toprak sevgimiz olduğunu anlatmaya çalıştık. Toprağın anılarına, hatırasına ve geçmiş ölülerimize derin bağlılığın bizi sürekli milliyetçi tuzaklara düşürdüğünü, bundan kurtulmanın yolunun, toprak üstünde yaşayan hayatların kutsallığından doğan bir **"yaşam milliyetçiliği"** tezini savunduğumuzu, ne edip edip lafların arasına sıkıştırıverdik.

Dil, din, ırk ve milli törenler ve milli düşmanlıklarla, insanoğlunun dünyada yaşayamaz olduğunu, erdem, vicdan, sanatın dahi sona erdiğini... Silah üreten, düşman üreten bu milliyetçiliğin tam kapitalizmin, tam emperyalizmin ağzına layık savaşlar çıkartmaya bahane oluşturduğunu... Velhasıl, toprağın üstündeki yaşamlardan, yanayız, dedik...

Ezcümle, ideolojik görüşümüzü belirttik: **"Toprak eğer üstünde insanlar yaşıyorsa, vatandır!"**

Arap ülkelerinin, özellikle Arap gençliğinin Filistin davası karşısındaki ayaklanmalarından memnun musunuz? Büyükelçi, **"Arap devletlerinde iki siyaset var"**, dedi ve ekledi: **"Arap halkları ve gençliği bizim gibi düşünüyor, arkamızda, ancak devletleriyle halkların heyecanları aynı değil."**

Büyükelçiye, başta Leman dergisi, Filistinli çocuklara oyuncak göndermek istediğimizi, bunu nasıl yapabileceğimizi sorduk. Büyükelçi, İsrailli askerlerin oyuncakları kırıp ezine baktığını, bunun şimdilik mümkün olmadığını söyledi.

Sayın büyükelçiyle İsrail lobisinin İslamcılara karşı yönelttiği **antisemitist** suçlamalarının, Filistin davasına bizler de tam destek verince aynen bize de yöneltiğini, İsrail'e karşı kim karşı gelirse antisemitimizle suçlandığını, söyledik. Büyükelçi: **"İsrail'in antisemitistleri çok sevdiğini, çünkü onlar sayesinde katliamlarını haklı gösterdiklerini"** söyledi.

Peşinden hemen 1917 yılına kadar Türk ve Arap topraklarında tek bir Yahudi'nin burnunun dahi kanamadığını, Avrupa'nın göbeğinde katledildiklerini söyledik.

Sayın büyükelçiye, Kudüs'ün mabetlerle dolu labirent gibi sokaklarının asla bölünmeyeceği, ve bu saatten sonra Kudüs'te yaşamanın gittikçe imkansızlaştığını anlatmaya çalıştık.

Büyükelçi, kahvesinden yudumlayıp, sigarasını yaktı: **"Şimdi, size bir hikaye anlatmak istiyorum"**, dedi. **Hintli** filozoflar bir ay bir eve kapanıp, **Allah**'ı tartışmışlar. Dünyanın bütün dinlerindeki "Allah" tasavvurlarını teker teker masaya koymuşlar: Allah nedir? Biri, başı sonu olmayan, biri zaman mekan dışı... Herkes bildiği, duyduğu, anladığı Allah tanımlarını tartışmış... Bir ay sonra, ortaya şöyle bir görüş çıkmış. Hangi dinin Allah'ını konuşsak, 'zamana' gelip takılıyoruz. Allah'a yapılan tanımlamaların hepsi 'zamanla' ilgili... Yani, Allah, zamandır, gibi son fikre varmışlar.

Büyükelçi, **"ben"**, dedi, **"zamana inanıyorum ve zamana iman ediyorum, zaman herşeyi çözecektir!"**

"Bu çözüm, Kudüs'te birlikte yaşamayı çözmek, insanlık için çok büyük bir devrim. Evet, Kudüs'te birlikte birçok dinin yaşamayı öğrenmesi, yazının bulunması, ateşin icat olunması gibi büyük bir insanlık devrimi olacak!"

Büyükelçiye, bundan 15-16 sene önce, sürgünde Arafat'ın en yakın arkadaşı, Filistin davasının büyük önderlerinden **Ebu Iyad**'ın Mossad tarafından öldürüldüğünü duyunca, günlerce yas tuttuğumuzu... Hatta, Ebu Iyad'ın Türkçe de yayınlanan hatıralarından, pasajlar vermeye çahştım. Büyükelçi duygulandı... Elini, sırtıma attı... Bir şey diyemedi. Bir arkadaş gibi sarıldı bana.. Uzun süre elini sırtımdan çekmedi. Bu duygusal havayı bozmak için Amerikan generallerinin Kızılderililer için gönderdiği bir telgrafı anlattım General şöyle diyor: **"Kızılderililere yeterince kayıp verdirtmeden, yeterince acı çektirmeden, barış masasına oturmayın!"** Generalin bu sözünü yüzyıllar geçse beyaz adamın taktikleri hiç değişmiyor diye araya sıkıştırdım...

Tarih hiç değişmedi. Büyükelçinin gün ortasında tam üç saatini çalmıştık. Biz, konuşmayı kesmedik, sustuk, ama büyükelçi devam ediyordu. Uzamasın diye, karşılık vermedik... Büyükelçi hiçbirini kesmeden devam ediyordu... En çok sevdiği Türk yazarlarını sorduk, **Nazım Hikmet** ve **Aziz Nesin**, dedi. Ayrıca **Bilkent**'te düzenlenen Nazım Gecesi'nde Nazım'ın **Arapça**'ya çevrilen bir şiirini okurken ağladığını da başkalarından öğrendik!

Büyükelçiye, **"hâlâ Ümmü Gülsüm ve Abdülvahap dinler misiniz?"**, dedim, **"hâlâ dinlerim bıkmadan!"**

Büyükelçiden, hazırladığımız Filistin özel sayısının imzalamasını rica ettik. Kutlu Esendemir LeMan için imzalattı, kalemi cebine koyuverdi, bir tane de ben imzalattım... Kutlu Esendemir LeMan kitapları ve tişörtlerinden küçük bir hediye torbasını Büyükelçi'ye takdim etti!..

Büyükelçi, yola koyduktan üç dakika sonra bir telefonla aradı. Fuat Yassin, LeMan'ın anlamını soruyordu ayrıca **Bezgin Bekir** tişörtünü görmüş, bu adamın kim olduğunu merak ediyordu. Kutlu, telefonda, Bezgin Bekir'in bir 68'li olduğunu, hayatı boyunca uyuduğunu, ancak böyle eylem zamanlarında canlanıp meydanlara koştuğunu, anlatmaya çalıştı!

İşte böyle zamanlarda irili ufaklı onlarca sivil dergiye, irili ufaklı onlarca sivil kuruma, meydanlara koştukları, Filistin davasına kayıtsız şartsız destek verdikleri için, kalbimizin neşesini yeniden canlandırdıkları için, sonsuz teşekkürler!..

Rachel Corrie'nin mektubu

Rachel Corrie Filistinle sembolleşmiş bir isim... 16 Mart 2003'te 23 yaşındaki Amerikalı insan hakları çalışanı Rachel Corrie, İsrail ordusunun Filistin Gazze Şeridi'nde bir doktorun evini ve ailesini yok etmesini engellemeye çalışırken, bir askeri buldozer tarafından ezilerek yaşamını yitirdi. Saadet Partisi'nin Çağlayan Mitingi'nde Numan Kurtulmuş'un Corrie'nin posterini açması ve ondan duygulu bir şekilde bahsetmesi anlamlı idi... Rachel, ailesine yazmış olduğu dikkate değer bir dizi e-postasında, kendi yaşamını neden tehlikeye attığını açıklıyordu. Aşağıda bunlardan birini yayınlıyoruz:

Merhaba arkadaşlarım, ailem, 7 Şubat 2003

Filistin'e geleli şu anda iki hafta ve bir saat oldu, ve buna rağmen gördüklerimi anlatmakta kelime bulamıyorum. Benim için en zoru, Birleşik Devletler'e mektup yazmak için oturduğum zaman burada olup bitenler hakkında düşünmek? Lükse açılan sanal geçitle ilgili bir şey. Buradaki çocukların pek çoğu hiç evlerinin duvarlarındaki tank mermisi delikleri, ve bir işgal kuvvetinin onları yakın civarlarda sürekli izleyen kuleleri olmadığı bir günü yaşamış mıdır, bilmiyorum. Tam emin olmasam da, bu çocukların en küçüğünün bile, her yerde hayatın böyle olmadığını anlayabildiğini düşünüyorum. Ben buraya gelmeden iki gün önce sekiz yaşında bir çocuk bir İsrail tankı tarafından öldürülmüş, ve çocukların birçoğu bana onun ismini mırıldanıyor: "Ali" veya duvarlarda onun posterlerini gösteriyor. Çocuklar bana "Keyf Şaron?" "Keyf Bush?" diye sorup, beni kötü Arapçamla konuşturmayı da çok seviyorlar, ben "Bush Mecnun" "Şaron Mecnun" deyince de gülüşüyorlar. (Şaron nasıl? Bush nasıl? Bush deli. Şaron deli.)

Elbette ki tam olarak düşündüğüm bu değil, ve İngilizce bilen bazı büyükler de sözümü düzeltiyor: Bush miş Mecnun... Bush bir işadamı. Bugün "Bush bir maşadır" demeyi öğrenmeye çalıştım, fakat tam doru çevirisini öğrenebildiğimi düşünmüyorum. Her neyse, burada, küresel hiyerarşinin işleyişinin, benim yalnızca iki yıl kadar önce olduğumdan çok daha iyi farkında olan sekiz yaşında çocuklar var?en azından İsrail konusunda. Gene de, hiçbir miktarda okuma, konferanslara katılma, belgesel izleme ve kulaktan dolma bilginin beni buradaki durumun gerçekliğine hazırlayamayacağı düşüncesindeyim. Görmeden bunu hayal edemiyorsun, ve gördükten sonra bile, bu deneyiminin hiç de o gerçekliği bütünüyle yansıtmadığının farkındasın: İsrail Ordusu'nun silahsız bir ABD vatandaşını vurması durumunda karşılaşacağı zor durum, ordu kuyuları yıktığında benim gene su satın alacak paramın olması, ve elbette, her zaman terk etme şansımın bulunması. Benim ailemden hiç kimse, memleketimde, bir ana caddenin sonundaki bir kuleden bir roketatar tarafından, arabamızla giderken vurulmadı. Bir evim var. Gidip okyanusu görme hakkım var. Gene benim için, bir duruşma yapılmadan aylarca ya da yıllarca bekletilmek de çok zor bir ihtimal (bunun sebebi, diğer çoğundan farklı olarak, beyaz bir ABD vatandaşı olmam).

Okula veya işe gitmek için çıktığımda, Mud Koyu ile Olympia şehir merkezinin ortasında bir kontrol noktasında bekleyen ağır silah donanımlı bir asker (işime gidip gidemeyeceğime, ve işimi tamamladığımda tekrar evime gidip gidemeyeceğime karar verme yetkisine sahip bir asker) olmayacağına emin olabilirim. Dolayısıyla, eğer ben bu çocukların yaşadığı dünyaya ulaşmam ve kısa süreliğine ve de kısmen içine girmemden sonra nefret hissi duyuyorsam, tersine, onlar benim dünyama girselerdi ne hissedeceklerini merak ediyorum.

Onlar Birleşik Devletler'deki çocukların anne ve babalarının vurulmadığını biliyorlar, ve okyanusu görmeye gidebildiklerini biliyorlar. Fakat eğer okyanusu görmüş olsanız, ve su bulma sıkıntısının olmadığı, (su kaynaklarının) geceleyin buldozerler tarafından yok edilmediği, huzurlu bir yerde yaşamış olsanız, ve eğer uykudan evinizin duvarlarının aniden içeriye yıkılmasıyla uyanmak korkusu hissetmeden bir gece geçirseniz, ve eğer hiçkimsenin gerçekliğini yaşasanız, dünyanın tek süpergücü tarafından desteklenen, dünyanın dördüncü büyük ordusunun, sizi vatanınızdan silmek için yaptığı devamlı baskıya karşı direniş içinde, sağ kalma? yalnızca yaşama?mücadelesiyle geçen tüm çocukluk yıllarınız için dünyayı affedebilir miydiniz, merak ediyorum. Bu, buradaki çocuklar hakkında merak ettiğim bir şey. Gerçekten bilselerdi, ne olacağını merak ediyorum.

Tüm bu karmaşayı düşünürken, şu an Refah'ta, yaklaşık 140.000 insanın yaşadığı, hemen hemen yüzde 60'ının mülteci olduğu?birçoğunun ikinci veya üçüncü kez iltica ettiği?bir şehirdeyim. Refah 1948'den önce de vardı, ancak buradaki halkın çoğunun kendileri yahut ataları, eski Filistin?şu anki srail? topraklarındaki evlerinden buraya göçe zorlanmış. Refah, Sina çölünün yıkılan ev sayısı dahil, on dört metre yüksekliğinde bir duvar inşa ediyor. Şu anda İsrail ordusu, Filistin'deki Refah ile sınır arasına, bir insansız bölge oluşturacak şekilde, on dört metre yüksekliğinde bir duvar inşa ediyor. Refah Halk Mülteci Komitesi'ne göre altı yüz iki ev buldozerlerle tamamen yıkıldı. Kısmen yıkılan ev sayısı daha da fazla.

Bugün, bir zamanlar evlerin bulunduğu yerlerde, yıkıntıların tepesinde yürürken, sınırın öte tarafındaki Mısırlı askerler yaklaşan bir tankı haber vermek için bana "Kaç! Kaç!"1 diye bağırdılar. Ondan sonra ise el salladılar ve "İsminiz nedir?"2 diye sordular. Bu dostça merakta rahatsız edici bir şey var. Bu bana hatırlattı ki, hepimiz diğer çocukları merak eden çocuklarız: Tankların yolunda gezinen tuhaf kadınlara bağıran Mısırlı çocuklar. Neler olup bittiğini görebilmek iin saklandıkları duvarın arkasından kafalarını uzatıp, tanklar tarafından vurulan Filistinli çocuklar; birçoğu zorla buraya getirilmiş, na pankartlarla duran uluslararası ocuklar. Tanklarda rasgele, bazen bağıran?bazen de el sallayan?İsrailli çocuklar; birçoğu zorla buraya getirilmiş, birçoğu sadece saldırgan, biz uzaklaşırken evlere ateş eden.

Sınır boyunca, ve Refah ile sahil boyu uzanan yerleşimler arasında kalan batı bölgesinde, sürekli olarak tankların varlığının yanı sıra; burada?ufuk boyunca ve sokakların sonlarında?sayabileceğimden de fazla sayıda IDF3 kuleleri var. Bazıları sadece asker yeşili metalden. Diğerlerinde, içeride ne yapıldığı anlaşılmaması için bir tür fileyle kaplı olan, bu tuhaf sarmal merdivenlerden var. Bazıları, binaların ufuk çizgisinin hemen altına gizlenmiş. Sonraki bir gün, bizim çamaşır yıkamak, ve pankart asmak için kasabayı iki defa geçmek için harcadığımız zaman içerisinde, bunlardan bir yenisi daha yükseldi.

Sınıra en yakın olan bölgelerin bir kısmının, en az yüz yıldır burada yaşamış olan ailelerin ikamet ettiği esas Refah olmasına karşın, Oslo'ya göre, Filistin'in kontrolündeki bölgeler yalnızca, şehir merkezinde bulunan 1948 kampları. Ancak gördüğüm kadarıyla, herhangi bir kulenin görüş alanı dışında olan bir yer, eğer varsa bile çok azdır. Apaçi helikopterlerine veya saatlerce şehrin üstünde vızıltılarını duyduğumuz görünmez arı uçaklarının kameralarına karşı korunaklı bir yer, kesin olarak yok.

Dış dünyayla ilgili haber almakta zorlanıyorum, fakat Irak'ta savaşın kaçınılmaz duruma geldiğini duyuyorum. Burada "Gazze'nin yeniden işgali" konusunda büyük bir endişe hakim. Gazze her gün bir içüde yeniden işgal ediliyor, ancak bence asıl korkulan, takların, bazı sokaklara girerek, insanları köşelerden gözleyip vurmak ve birkaç saat ya da gün sonra da geri çekilmek yerine, tüm sokaklara girmesi ve burada kalması. Eğer insanlar halen bu savaşın tüm bu blge halkına nelere mal olduğunu düşünmüyorlarsa, artık düşünmeye başlamalarını umuyorum.

Sizin buraya gelmenizi de umuyorum. Biz burada beş altı uluslararası eylemciyiz. Bizden kendi bölgelerinde bulunmamızı isteyen semtler Yibna, Tel El Sultan, Hay Selam, Brazil, Blok J ve Blok O. Ayrıca İsrail ordusu burada bulunan en büyük iki kuyuyu yıktığı için, Refah'ın varoşlarında bulunan bir kuyunun gece boyunca beklenmesi gerekiyor.

Belediye su idaresine göre, geçen hafta yıkılan kuyular Refah'ın su kaynaklarının yarısını teşkil etmekteydi. Birçok yerden halk, enternasyonallerden evleri daha fazla yıkıma karşı korumaya çalışmak için, gece de hazır bulunmalarını rica etti. Akşam saat ondan sonra, gece çıkmak çok güç çünkü İsrail ordusu sokaklarda gördüğü herkesi direniçi sayıyor ve onlara ateş ediyor. Dolayısıyla şu ok açık ki, sayımız pek az.

Hala inanıyorum ki memleketim Olympia, Refah'la kardeş-halk ilişkisi biçiminde bir girişimi başlatmaya karar verdiği takdirde çok şey kazanabilir, ve çok da şey verebilir. Bazı öğretmenler ve çocuk topluluukları e-posta değişimine ilgi göstermişlerdi, ancak bu, yapılabilecek dayanışma çalışmasında buzdağının sadece ucu.

Birçok insan, seslerinin duyulmasını istiyor; ve bana göre biz bu sesin ABD'de, kendim gibi iyi niyetli enternasyonallerin süzgecinden değil; enternasyonaller olarak ayrıcalıklarımızı biraz kullanarak, doğrudan duyulmasını sağlamalıyız. Ben, çok sağlam bir koruyucu olduğunu düşündüğüm, insanların her duruma karşı örgütlenme, ve her duruma karşı direnme yeteneğini, yeni öğrenmeye başlıyorum.

ABD'den arkadaşlarımdan aldığım haberlere memnun oldum. Şelton/Washington'da bir barış grubunu örgütleyen, aynı zamanda Washington DC'deki 18 Ocak büyük protestosunun koordinasyonunda yer almayı başarmış bir arkadaşımdan gelen bir haberi yeni okudum.

Buradaki insanlar basını takip ediyorlar, ve bugün bana gene Birleşik Devletler'de büyük protestolar olduğunu, Birleşik Krallık'ta da "hükümetin sorunları olduğunu" söylediler. Öyleyse onlara, burada insanlara, aslında emin de olamayarak, Birleşik Devletler'de birçok insanın hükümetimizin politikalarını desteklemediğini, ve direnişi küresel örneklerden öğrendiğimizi söylediğimde, artık tam bir Polyanna gibi hissetmememi sağladıkları için teekkür ediyorum.

FİLİSTİN GAZZE

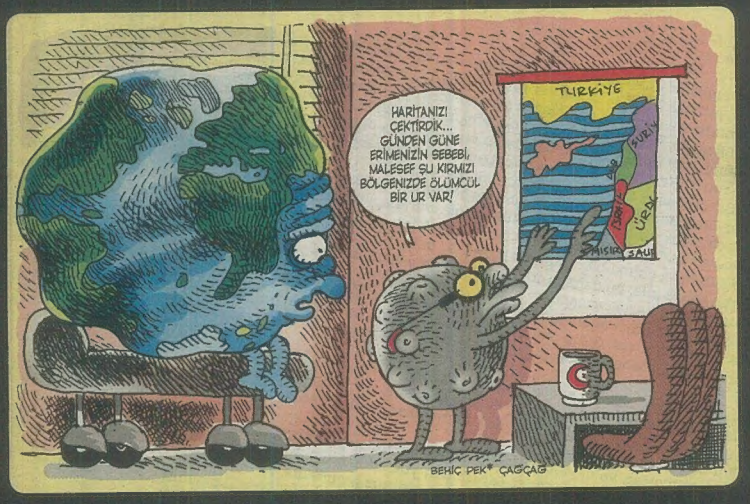

ÖZEL SAYI
12 Ocak 2009
Pazartesi
Süreli
Yerel Yayındır

● **Yayımcı:** LM Basın Yayın Ltd.Şti. ● **İmtiyaz Sahibi:** Mehmet ÇAĞÇAĞ ● **Yayın Yönetmeni:** Tuncay AKGÜN ● **Görsel Yönetmen:** Murat YÜCEŞAN ● **Renklendirme :** Fikret ÖZDEMİR **Yazışleri Müdürü:** Zafer AKNAR | **Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ ● **Muhasebe Müdürü:** Gülsüm ÜNLÜ ● **Satış Müdürü:** Cüneyt Aydın **Kaligrafi:** Fatih KAAN

● **FİLİSTİN ÖZEL SAYISINA EMEK VERENLER:** Behiç PEK, Nilgün ÜSTÜN, Hasan Basri KARABEY, Ezgi AKSOY, Sefer SELVİ, Mesud ATA, Güneri İÇOĞLU, Suat ÖZKAN, Abdül, Doan, Tanzer ERCANPOLAT, Mehmet ÇAĞÇAĞ, Tuncay AKGÜN, Carlos LATUFF, Hasan AYCIN, Can BARSLAN, Mahmut TİBET, Kaan ERTEM, İpek ÖZSÜSLÜ, Metin FİDAN, Ayhan ERDOĞAN, Murat YÜCEŞAN, Fikret ÖZDEMİR, Dr. Murat, Kemal ARATAN, Vedat ÖZDEMİROĞLU, Kanoute, Yasin YİRMİBEŞOĞLU.

● **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 0.212.245 38 06 ● **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 ● **Baskı: LeMan Matbaası Adres:** Aliminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/İST. **Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● **Genel Dağıtım:** D.P.P A.Ş ● **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu/İstanbul.